

چاپی چواردم

زنجیره‌ی ژیاذه‌وی که سایه‌تی نافره‌تی بر وادار (۱)

کۆسه‌کانی حجاب

بەڵا پۆشی

منندی اقرأ الثقافی

www.igra.afilamontada.com

وهرگیرانی له عه‌ره‌بیه‌وه
غازی اسماعیل می‌رۆسته‌می

ناماده‌کردنی
حسام الدین جودت
پیش نویژی مرگه‌وتی شافعی

٠٧٥٠ ٤٥٣١٩٢٩ - ٠٧٥٠ ٤٤٨٩٤٢٩

لتحميل كتب متنوعة راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

يُودَايَا لَدُنِّي جُودَهَا كَتَيْب: سَهْرَانِي: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

برای دانلود کتابهای مختلف مراجعه: (منتدی اقرا الثقافی)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للکتاب (کوردی ، عربی ، فارسی)

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

زنجیره‌ی ژيانده‌وی که سایه‌تی نافرته‌تی بر وادار (۱)

کۆسپه‌کانی حجاب

﴿بالا پۆشی﴾

ناماده‌کردنی

حسام الدین جودت

پیش‌نوێژی مزگه‌وتی شافعی

وه‌رگێڕانی له عه‌ره‌بییه‌وه

غازی اسماعیل میروسته‌می

چاپی چوارهم

هه‌ولێر - ۲۰۱۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ناوی کتیب: کۆسپه‌کانی حیجاب
ناماده‌کردنی: حسام‌الدین جودت
وه‌گیرانی: غازى اسماعیل میروسته‌می
تایپ و دیزاین: سرود مسته‌فا کریم
سه‌رپه‌رشتی چاپ: نه‌ه‌رۆ مه‌حمود
نۆره‌ی چاپ: چاپی چوارم

له‌ به‌ریوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتیب‌خانه‌کان ژماره‌ی سپاردنی (۳۳۴) سالی (۱۹۹۹) دراومتی

له‌ بلاوکراومکانی کتیب‌خانه‌ی

اره‌سه‌ن و غازى

هه‌ولیر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَارِي سَوَاتِكُمْ وَرِيشًا
وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ
(٢٦) (الأعراف)، واته: نهی نه‌وهی ناده‌م به‌راستی نیمه پۆشاک‌ی
له‌بارمان بۆ فه‌راهه‌م هه‌تاون، عه‌وره‌ت و نه‌وه‌ی پیتان ناخۆشه
ده‌ریکه‌وێت دای نه‌پۆشینت، هه‌روه‌ها جل و به‌رگی جوانیش که
خۆتانی پێ برازیینه‌وه (به‌لام بیرت نه‌چیت) که پۆشاک‌ی ته‌قواو
خواناسی چاک‌ترو به‌فه‌رت‌ره، نه‌و پۆشاکه (ماددی و مه‌عنه‌ویانه)
له‌ نیشانه‌و به‌لگه‌کانی خودای که‌وره‌ن بۆ نه‌وه‌ی یاده‌وه‌ری
وه‌ریگن و (یادی به‌هه‌شتکه‌ن) ته‌فسیری ناسان لا په‌ره (١٥٢).

يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ (٢٧) ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً
(٢٨) فَادْخُلِي فِي عِبَادِي (٢٩) وَأَدْخُلِي جَنَّتِي (٣٠) (الفجر)
(٢٧) شایه‌نی باسه به‌ ئیمان‌داری سه‌ر‌فراز له‌سه‌ره مه‌رگدا
ده‌وت‌ریت نه‌ی خاوه‌نی دل و ده‌روونی پر له‌ ئارامی (نه‌ی
ئاده‌میزادی ژیره‌و هۆشه‌مه‌ند که‌له ته‌مه‌نی کۆتایی دنیا‌دا
په‌روه‌ردگارت ناسی و به‌جوانی ده‌ته‌په‌رست...) (٢٨) بگه‌رپۆه بۆ
لای په‌روه‌ردگارت که تق له‌و رازیت و نه‌ویش له‌تو رازیه. (٢٩)
ده‌بچۆره ریژی به‌نده چاکه نازدارو به‌ریزه‌گانه‌وه. (٣٠) بچۆره
به‌هه‌شته خۆشه رازاوه‌که‌مه‌وه. ته‌فسیری ناسان لا په‌ره (٥٩٤).

پیشہ کی چابی چوارہم

تہنہا بہ ناوی خواہ میہربان

بڑ چابی چوارہمی . ئەم نامیلکە یە , لە بەرنامە دانەبوو هیچ
پیشەکیە کە بنووسین , بەلام قەدەری خوا وابوو لەدوا ساتەکانی
بەرلە چاپ گەیانندی , کورتە نامە یەکم بۆ هات لەلایەن بڕایە کەوہ
کە ئەمە دەقەکیەتی : خوشکێکی موسڵمانی بالاپۆش خواوەن
بپوانامە دکتورا , لە یەکیەک لە زانکۆکانی لندن وتاریک یان
لیکۆلینەوہ یەک پیشکەش دەکات , کەتوانی سەرئەجی
ئامادەبوان پاکیشیت , دوا تەواوبوونی کۆرە کە
پۆژنامە نووسیت لێ ی نزیک دەبیتەوہ و پێی دەلێت : بەراستی
ئەو زانیاریانە ی پیشکەشت کردن لەگەڵ چۆنیەتی جل و
بەرگە کەت ناوە شیتەوہ ! ئافەرەتە کەش پێی دەلێت : باشە تۆ
زانیاریت ھەبە کە لە سەرەتای بوونی مۆف لەسەر زەویدا پروت
بووہ و بەرە بەرە لەگەڵ پیشکەوتن و پەرەسەندنی ھزرو
فیکری زیاتر خۆی داپۆشیوہ و جل و بەرگی باشترو پۆشتەتری
دەبەرکردوہ ؟ ئەویش دەلێ بەلێ وایە .

ئافەرەتە موسڵمانە کەش پێی دەلێ : دەباش بزانە ئیستا من
گەشتومەتە ئەوپەری پیشکەوتنی ھزرو ھۆشمەندی لە بەکار
ھێنانی جل و بەرگ بۆ داپۆشینێ جەستەم .

وەرگیر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله محمد وعلى اله وصحبه أجمعين.

پیشه کی چا پی یه که م :-

له بهر گرنگی رۆلی ئافرهت له خێزان و کۆمه لگادا، واما به چاک زانی که ئه م ئامیلکه یه، بخهینه بهردهستی خوشکانمان بهتایبهتی، له کاتی که دوژمنان و ناحه زانی ئیسلام، به هه موو شیوه یه که هه ولده دهن و شالۆوی ژههراوی ده که نه سه ره وشت و په یوه ست بوونمان به فرمایشته کانی خودا و پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)، ده یانه وی شیرازه ی خێزانمان ئی هه لوه شیینه وه و به ره و هه لدیر، راگوێزمان بکه ن.

جا خۆشکی به ریزم خوشکی مسو لمانم:

- ئایا تو ... به خته وه ریت ده ویت؟
- ئایا ئارامی و هیمنیت ئاواته؟
- ئایا ده ته ویت به وه پی ریزو ره وشت به ریزی یه وه بژیت؟
- ئایا ده ته ویت دوور بیت له په لاماری ئه وانه ی، دوورن له هه موو پیوه ریکی ره وشت و مرقایه تی؟ بۆ وه لام دانه وه ی ئه وه موو پرسیارانه، ئه وا خودای گه وره بانگهیشت ده کات بۆ گه یشتن به سه رجه م ئه و شتانه ی

که هیواو خۆزگه یان بۆ ده خواریت.

ههروهك خودای گهوره (جل جلاله) دهفه رمویت: (وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا) (الأحزاب: ۷۱) به راستی ئهوانه ی ملکه چی فرمایشته کانی خوداو پیغه مبهری خودان، گهوره ترین سه رکه وتن به ده ست ده هینن، ئه گینا به پیچه وانه کارکردن، بیگومان یاخی بوونه له خوداو پیغه مبهری خودا (صلی الله علیه وسلم) به واتایه کی تر، نه گبه تی و مال ویرانیه کی بی وینه ی لّی ده که ویته وه که ده فه رمویت (جل جلاله): (وَمَنْ يُعَصِرِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا) (الأحزاب: ۳۶)

ئه وه ی یاخی بیّت له ئه نجامدانی فرمایشته کانی خودا و پیغه مبهری خودا به راستی ته واو گومرا بوه و گومراییه کی پونونا شکرا.

بۆیه خوشکی به ریزم، زۆر به راشکاوی و راسته وخۆ بیه وه، خوای گهوره بانگت ده کات، بۆ په یوه ست بوونت به فرمانه کانی.

ته نها و ته نه اش، هه ر له ژیر سییه ری جی به جی کردنی فرمانه کانی خودا، ریزو پایه ی راست و دروستی خۆت ده دۆزیته وه، وه یه کی له و فرمانه گرنگانه ی خودا، بۆ ئافره تان، خۆ داپۆشینه . که زۆربه ی ئافره تان لّی بی ئاگان و په یره ی ناکن! به چهند پاساویکی خه یالی و دوور له شهره . بۆیه با به یه که وه هه ولّ بده یین به پشتیوانی خوا، وه لامی ئه و پاساوانه

بدەينەو، بەو ھىوايەى خوداى گەورە پالپشتمان بىت، بۇ گەياندىنى بە دلەكان. بى گومان، ئەمىرۆ كىتىب و نامىلكەو بابەتتىكى زۆر بۇ ئافرەتان و، لەسەر ئافرەتان بە گشتى دەنوسرىت و بلاو دەبىتتەو، ھەرەھا زۆرىش بەتايىبەتى لەسەر ئافرەتانی بىرودارى بالاپۆش دەنوسرىت .

ئەو ھى ئاشكرايە، پەيۋەست بوونى ئافرەت بە پۆشىنى پۆشاكى ئىسلامى، رىزورەوشىت و پاىەى ئافرەت بەرزەكاتەو، ئەم راستىەش زۆرىەى ئافرتان لىى دلتیان، وە دانى پى دادەننن، بەلام بە بىانوى ھەندىك ھۆكارو پاساو ھىنانەو، خۆيانى لى بە دوور دەگرن، ھەرچەندە لە دل و دەروونياندا دان بەو دادەننن كە، بە ھەلە داچوون، چونكە ئەگەر بىت و ئەم باسە لەگەل ھەر خوشكىكدا بكرىتەو، ھەر لەسەرەتاو، كەم تەرخەمى و شەرمەزارى خۆى رادەگەيەنىت. ئەو ھى ئىمە لىرەدا مەبەستمانە ئەو ھى، ئەو ھۆكارو پاساوانە شىبىكەينەو، بە بەلگەى شەرى و عەقلى و زانستى

پشت ئەستوور و دەولەمەندىان بكەين، چونكە بەشىكى زۆرى ئافرەتانی ولاتانى ئىمە گومراپوونە بە بىرۈبۈچوون و جل و بەرگ و ھەئس و كەوتى ئافرەتى ولاتى رۆژئاوۋە وئەوانيان كىردو بە پىشەنگى خۆيان! ؟

((كهى و چۆن پىلانى دامالنىن بالاپۇشى لى جىھانى))

ئىسلامى سەرى ھەلدا))؟

دوای رووخانى دوا قەلای ئىسلام، مەبەستمان (دەولەتى عوسمانى)یە، پىش رووخانى، تووشى نەخۇشى و فایرۇسى رۇژئاوا بوو، نیشانەکانى ئەو نەخۇشیەش لەناو کۆمەلگا بەدى دەکراو پىی گرفتار بوو، وە ببوو بە بووکە شوشە یەکی دەستی داگیرکەرەن، بە ئارەزووی خویان ھەلبەزوو دابەزینیان پى دەکرد. ھەرەکو ئاشکراشە ھیچ کاتیک داگیرکار و ناحەزانی ئىسلام حەزیان بە بەرجەستەکردنی شەریعتی ئىسلام نەکردوو و ناکات، جا چ لە لایەن تاکە کەسیکەوہ بیت، یان لە لایەن کۆمەل و دەولەتەوہ بیت. بۆیە گشت ھۆکارەکانی وەگەرختووہ بۆ بەریەرەکانی کردنی ئەم شەریعتە.

وہ ئەوہی زانیومانە، ھیچ حوکمیک لە حوکمەکانی ئىسلام، تیری تی ئەواویژراوہ و پیلانی بۆ دانەرژراوہ، بەقەدەر ئەوہی کە دەرھەق بە شەریعتەکەى کراوہ بەتایبەتی لەو بوارانەى کە تایبەتن بە سیستەمی خیزانی موسلمان و، تا چ رادەیک کەوتۆتە بەر ھێرش و ھەولێ ھەلۆەشانەوہی شیرازەى ئەو خیزانە ! بەتایبەتیش، بالاپۇشى ژنی موسلمان، ئەو بالاپۇشیەى کەسایەتی دەپاریژیت و بەرگری لە ناموسی دەکات. ئەوہی راستی بیت، ھۆکاری سەرەکی ئەو ھێرشە دژوارە ئەوہیە، ئەو

دوژمنانه په یوه نډیه کې به تینیان به دی کردووه له نیوان
 بالاپوشی و پاریززای که سایه تی و ناموس. جا لیږه دا
 به رجه سته کردنی شه ریه تی خوداو، هه ولدان بۆ وه ده ست
 هینانی هیڅ، هر وه کو خودای بالاده ست فرمانی پی کردوین،
 میلله ت (الامه) ده پاریزیت له پیلانی دوژمنانی. وه خیزانی
 مسولمانیش، به ردی بناغی دروست بوونی کومه لگای نیسلا می
 یه، بالاپوشیش، به شیکه له و به رده که ده پاریزیت له
 مه به سته گلاوه کان و دزانی عه رزو ناموس، هه روه ک چۆن له
 هه مان کاتدا که سایه تیه که شی ده پاریزیت له توه وهی له نیو
 کومه لگای تر دا. بۆیه بیگانه زۆر په رۆش بووه له گه یشتن به
 ئافره ت و ژنی موسولمان، بۆ ئه وهی بگات به و مه رمانه ی کاری
 بۆ کردووه و هیوای بۆ خواستووه له ناو کومه لگای مسولماناندا،
 تا وای لی هات (خه لافه) تیان رووخاندو جه سته که شیان پارچه
 پارچه کرد بۆ چه ند پارچه یه کی:

● جیاواز له بیرو بۆچوون ...

● جیاواز له چۆنیه تی فرمانره وایی ...

● ناریکي و ناکوکی له نیوانیاندا له زۆریه ی کاته کاند، بۆ
 راستی و سه لماندنې گوته کانمان، هر یه کیک له ئیمه نه گه ر
 سه یری نه خشه ی جیهانی نیسلا می بکات، ناله باریه کی
 زۆرمان بۆ ده رده که ویت له نیوان ئه و ده وله تانه دا، ناکوکی
 له سه ر سنوور و شتی تری دروستکراو ... وه دیارترین
 به لگه ش له سه ر ناکوکی و په رته وازه یی و نه بوونی یه کریزی،

له كۆنگره كانى سهرانى دهولته كانى جيهانى ئىسلامى بهدى دهكرىت. چونكه بىگانه سهركه وتوو بوو له دانانى پياوانى خوى له پۆستى بهرپوه بردنى ولاتان، به ناوى ئازادى و ديموكراتى بهرژه و هندى ميللهت. وه ههريه ناوى ئازادى، ژنانيان فريوداوه، به ره و لاسايى كردنه وهى ژنانى خوانه ناس، بهو بيانوهى كه: (تاوه كو ئافرهت بالاپۆشه كهى فري نه دات، ناتوانيت به ره و پيشكه وتن و بنياتنانى شارستانيهت ههنگاو بهاويت)! ؟ ئه و ئافره تهش، به هيواي وه دهست هينانى پلهيهكى بهرزترى ژيانى و گهيشتن به كاروانى ئافرهتى بيانى، ئالاي سبي هه لكر دو (حىجاب) كهى فري دا. ئاخى خوشكى من .. تو مسولمانيت و خاوهن بىرو باوه پىكى خاوين و بىگه رديت، ئاينى تو ئىسلامه، ئاينى ئهوان له وانهيه له جوله كه و نه سرانيش دوور بيت! چيت داوه لهوان؟ تو وابكه ئهوان بهرگه كهى تو بپوشن، بهرگه كهى تو زياتر ريزو شكودارى بهزن ده دات. دوژمنانى بالاپۆش، جوړه ها پلان و نهخشه يان دارشتوه بو له خسته بردن و سه رليشيواندنى ئافره تانى مسولمان، بو ئه وهى دايمال له بهرگه پيرۆزه كهى، جا هه رجاره و به ناويك:-

١- واين تيگه ياندوه كه شارستانيهت دروست نابيت، مه گه ر به فريدانى بالاپۆش نه بيت! .

٢- ئى شاردنه وهى گرفتارى و ده رده سه ريه كانى ئافره تانى روژئاوا، كه تا چ راده يه ك باجى ئه و خو رووت كردنه وه يان

داوهو چی به سهر بانگخو ازانی نه و نازادیه ی نه وانی هیناوه ؟
 ۳- وایان تیگه یاندوه که ناینه که ی مایه ی دواکه و تنیه تی و،
 نه گهر خوی له ناینه که ی جیا نه کاته وه، ههروه ک چون
 (ناژه لی سه ربړاو که ور ده کریت)، هه میشه به نه زانی
 ده مینیتته وه. نه میش وه ک گوپرایه لیک وازی له ناینه که ی
 هینا، که پیرۆزترین و به هادارترین پله ی که سایه تیه تی، له
 نه جامدا بی ناین و بی بالاپوش مایه وه (نه میشم چوو،
 نه ویشم چوو).

۴- به کارهینان و وه گهرخستنی ئافره تی موسولمان، بۆ مه رامه
 پیسه کان.

۵- به فیړکردنی زانسته کۆمه لایه تی یه کان و هونه ریه کان و
 نه ریتی رۆژئاوایی، جا چ له ناو ولاتانی خویان بیت، یان له
 هه نده ران، له کاتیکدا ئافره تی موسولمان پیویستی به
 زانسته ته کنه لۆزه کان هیه، که رۆژئاوا بۆ خوی قۆرخ
 کردوه.

۶- فریودانی به زرق و برقی جل و بهرگ، که گوايه نه و جل و
 بهرگانه شه خسیه ت به ئافره ت ده ده ن ! لیږده دا مامۆستا
 (عبدالصبور شاهین) که پېشه کی بۆ په رتووکي (الاسلام
 یتحدی) نویسیوه، که دانه ره که ی (وحیدالدین خان) ه
 ده لی: (نیمه ناتوانین به ئاسانی له شه پوله کانی زال بوون
 به سهر کۆمه لگا کانه مان تی بگن، مه گهر به تیپینی کردنی
 نه وه نه بیت، که تا چ راده یه ک! ئافره تانی موسولمان له

زۆربەى ولاتانى رۆژه لاتدا شوین که وتووی هه موو نه و
 شتانه که له نه وپوپا و نه مریکادا سه ره له ده ن له جل و
 به رگ. نه گه ره یه کیک له (مانکان)، یه ک سانتیمه تر له
 سه ره وه ی نه ژتو له بهر بکات، نه و کچانمان ده ست
 پیشخه ری ده که ن له کورتکردنه وه ی به نه دازه ی یه ک بست
 و گرینگتریش له مه: نه وه یه که گه وره به پێوه به رانی نه و
 کارگانه، بواریان بۆ ره خساوه که زال بن به سه ر کچه
 رۆشنه یه رکان. له کاتیکدا خاوه ن نه و کۆمپانیایانه ش
 زۆربه یان ماسۆنین. هه ره ک بلتیت نه مانه (نافره ته کان) هه ر
 هه موویان نه ندای یه ک تیپی مۆسیقان و (مایسترو) له بهر
 ده میان وه ستاوه و به ئاماژه کردنیکى په نجه ی، یان
 گۆچانه که ی، هه ر هه موو نه ندامه کانی (مۆسیقا ژه نه کان)
 ده که ونه جووله، به گوێره ی ئاراسته ی جووله ی به نجه که ی،
 هه ره ک مه پ^(۱).

۷- هه لفریودانی ئافره تی موسولمان، به قه له مه کانی نه و
 که سانه ی که ناردرانه ولاتی رۆژئاوا، نه وانه ی که پیش
 هه موو که سیك فریودرابوون، له وانه ش که ناویان دینین،
 زانای نه زه هری (رفاعة طهطاوی) یه که (۵) پینچ سال له
 پاریس ژيانی به سه ر برد (۱۸۲۶-۱۸۳۱)، که زۆر دلگه یو
 سه رسوپماو ببوو به فره نساو، یه که م که س بوو که

^۱ الاسلام يتحدی (وجیدالدین خان) - تقدیم عبدالصبور شاهین.

بانگه‌وازی بۆ ئازادکردن و سفوری ئافرهت کرد.
دووهمیشیان، (خیرالدین التونسی)بوو، ئه‌ویشیان (٤) سال
له پاریس مایه‌وه (١٨٥٢-١٨٥٦) ئه‌ویشیان تۆی رۆژئاوایی
له‌گه‌ل خۆیدا هینا و له‌ناو خاکی ولاتانی ئیسلامی دا ناشتی.

((بانگه‌وازانی سفور له میسر))

میسر، به گرینگترین خالی کارتی کردن داده‌نریت له جیهانی نیسلامی و عه‌ره‌بیدا به گشتی، به‌وه‌ی که شوینیکی گرنگی هه‌یه له گواستنه‌وه‌ی هزرو هه‌لویسته‌کان به ئاسانی و، رۆلنکی کاریگه‌ریشی هه‌یه به دریژایی میژووی نیسلام، چونکه:

۱- گه‌وره‌ترین ده‌وله‌تی عه‌ره‌بیه له‌پرووی دانیش‌توانه‌وه.

۲- گه‌وره‌ترین ده‌زگای ئایینی له‌سه‌ر خاکی میسر

دایه، ئه‌ویش (زانکۆی ئه‌زه‌ه‌ره) که خاوه‌ن میژوویه‌کی

دیرینه‌و ریژگه‌یه‌که له ریژگه‌کانی هزرو فیه‌قی نیسلامی.

بۆیه رۆژئاوا، زوو لێی وه‌خۆ که‌وتوو، گرنگیه‌کی نۆری پێدا،

مه‌گه‌ر گرنگیه‌کی له‌و چه‌شنه به تورکیا درابیت، کاتی‌ک که

پایته‌ختی خه‌لافه‌تی نیسلام بووه. گومانی تیدا نیه میسر

شانۆیه‌ک بوه بۆ چه‌نده‌ها مه‌سه‌له‌ی ترسناک و، شوینی

سه‌ره‌لدانی هه‌لویست و مه‌ردایه‌تی بووه که نۆر به به‌رچاوی

رۆلێان مه‌بووه له جیهانی نیسلامیدا. وه دۆسیه‌ی سفور، که

ئیمه لێره‌دا مه‌به‌ستمانه، مه‌سه‌له‌یه‌که له‌و مه‌سه‌له‌ ترسناکانه‌ی

که‌له میسر ده‌ستی پێ کردووه‌و، شانۆیه‌ک بووه بۆ بینینی ئه‌و

ده‌وره که‌به گه‌وره‌ترین مه‌ترسی داده‌نریت له میژووی

نوێماندا^(۱).

^۱ حجاب المرأة المسلمة (۴۰۳) محمد فواد.

ئەو ھەي بىھەيت شارەزا بىت لە مېژووي بەناو (ئازادکردنى - ئافرەت) لە مېسپدا، بۆي دەردەكەويت كە رەگى ئەو بزوتنە ھەيە دەگەرپتە ھە بۆ سەردەمى (محمد على پاشا) ى والى مېسپ، كاتىك چەند كەسكى خويندەوارى رەوانەى فەرەنسا كرد بەو نيازەي كە لەوئى فېرى زانست و تەكنولۇژىيان.

يەككە لەوانە شىخ (رفاعة طهطاوى) بوو، كە لەمە ھەي باسما لىو ھەي، ئەم (رفاعة) يە يەكەم كەس بوو كە مەسەلەي (ئازادکردنى ئافرەتى) وروژاندو ھەي مېسپ لەسە ھەي نۆزدەي زايىنىدا، بەمەش داب و نەريتكى بەد و نامۆي بەدپەنا و تۆي ئەو جۆرە دەنگانەي لە كىلگەي پەرەردەي ئىسلامىدا ناشت، ئەو كارەشى زياتر لە كىتەبەكەيدا بەناوي (تلخيص الابريز فى تلخيص بارين) رەنگى داپە ھەي، كە لە لاپەرە (۲۵) دا دەلى: (بالأپوش فریدان و تیکە لاوی لە نىوان ھەردو رەگەزەكەدا، كاریك نیه ببيتە ھۆي گەندەلى) ھەيان دەلى: ھەلپەركى لەسەر شىوازي رۆژئاوايى، لادان نیه لە ئايىن و كاریكى بى شەرى نیه بەلكو رىكى و جوان نیشاندانى جەستە و لەنجەو لاریەتى) ھەي ۰ ھەي لە سالى (۱۸۹۴) دا واتە (۱۲) سال دواي داگیرکردنى مېسپ لە لایەن ئینگلیزەكانە ھەي، يەكەم كىتەب لە ولاتى مېسپ كەوتە بازار، كىتەبكە بوو بەناوي (ئافرەت لە رۆژھەلاتدا)، كە (مرقص فھمى) دەري كرد، ئەو نووسەرەش كەسكى خاچ پەرستى داخ لە دل بوو، كە لەو كىتەبەيدا زۆر بە ئاشكراو، بۆ يەكەم جار لە مېژووي ئافرەتى موسولماندا شتى وا كراو ھەموو ھەولەكانىشى بۆ گەشتن بەم (پېنج ئامانجانە) بوو:

۱- له ناوبردنی بالا پۆشی ئیسلامی.

۲- ئاسایی کردنی تیکه ل بوونی ئافرهت به پیاوانی بیگانه.

۳- تهسك كردنه وه و ئابلوقه دانی بواری ته لاق دان و پیویست کردنی ته لاق دان له بهردهم قازیدا.

۴- قه دهغه کردنی فره ژنی.

۵- ئاسایی کردنی ژن و ژنخوازی له نێوان موسولمانان و قیبتی یه كان. وه له سالی (۱۸۹۸) دا کتیییکی تر له به ناوی (نازادکردنی ئافرهت- تحریر المرأة) له لایه ن (قاسم أمين) له چاپدرا , له دواي ئه ویش کتیییکی تر به ناوی (المرأة الجديدة) ئافره تی نوێ، ئه م قاسم ئه مینه ، که سیکی کورد بوو، چوو بۆ پاريس بۆ ئه وه ی خویندنی له وێ ته واو بکات! له وێ دۆستایه تی له گه ل کچیکی فه ره نسی دروست کرد به ناوی (سلافا) که هه میشه هاوه لایه تی ده کرد بۆ نێو کۆمه لگا کانی فه ره نسی، فه ره نساش له و کاته دا، بزووتنه وه یه کی ئافره تانی ئی وه گه پکه وتبوو هه روه کو له ئینگلته راو ئه مریکا شدا هه بوو، هه موو ئه و بیرۆکانه قاسم پێیانه وه دلگیر بوو، وه قاسم پالېشتیکی باشی ئی کرا له لایه ن (شیخ محمد عبده) و سه رکرده ی ئه و کاته ی میسر (سعد زه غلول)، پارێزگاریشی ئی ده کردن له و بیرو بۆچونانه ی ده رباره ی ئازادی و سه ره بستی. هه رچۆنێک بێت قاسمیش وه ک (طهطاوی) مه رامی ئه وه بوو که ئافره ته کاخمان وه ک ئافره تی ئه وپوی په روه رده بکه ی ن وه رمی بنوێنین و چاو بپۆشین له تیکه ل بوونیان له گه ل پیاوانی

بیگانه‌دا.

قاسم له کتیبه‌که‌یدا (المرأة الجديدة) دا ده‌لی: ئافره‌ت هه‌ر ده‌بی‌ت له‌ماوه‌یه‌کی نزیک‌دا بگات به‌و ئاسته‌ی که‌ ئه‌وپه‌ری داواکاریه‌کانی تیدا ره‌نگ بداته‌وه، له‌یه‌کسان بوونی له‌گه‌ل پیاواندا، له‌گشت مافه‌کانداو، هه‌ریه‌ک له‌و دوو ره‌گه‌زه‌ له‌گه‌ل یه‌کتردا تی‌که‌ل بن . لی‌ره‌دا بۆمان ده‌رده‌که‌و‌یت قاسم هیوا ده‌خواری که‌ ئافره‌تانی موسو‌لمان له‌ شیوه‌ی ئافره‌تانی ئه‌وپو‌یا ب‌بین‌یت، که‌چی ئافره‌ت ئازاد نه‌بوو! به‌ل‌کو به‌شیوه‌یه‌کی ناله‌بار‌تر که‌وته‌ ناو داوی ده‌ست به‌سه‌ری و جاهیلیه‌تی‌کی تازه‌تر. وه‌به‌نه‌مانی ئه‌و که‌سانه‌ی وه‌ک (طه‌طاوی و قاسم آمین)، ئافره‌تان خۆیان ئه‌و ئالایه‌یان وه‌رگرت، ئافره‌تانی دل‌گیر به‌ ئه‌وپو‌یا ده‌ستیان کرد به‌ بانگ‌خواری بۆ سه‌ربه‌ستی و بال‌پۆش فر‌یدان و، وازه‌یتان له‌ هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که‌ په‌یوه‌ندیان به‌ ئیسلامه‌وه‌ هه‌یه، وه‌ (ه‌دی شه‌عراوی)^(۱) یش، یه‌کی‌ک بوو له‌و ئافره‌تانه‌ی که‌ به‌شداری له‌ شو‌پشی (۱۹۱۹) دا کرد‌بوو، به‌سه‌رکردایه‌تی (سه‌د پاشا

^۱ (ه‌دی شه‌عراوی) کچی محمد پاشا سول‌تانه، ژنی علی شه‌عراوی پاشایه، دل‌گیر ببوو به‌ ژنی حسین رشدی پاشا، که‌ فه‌ره‌نسی بووه، په‌یوه‌ندیه‌کی به‌ تینی هه‌به‌وله‌گه‌ل ئه‌و ژنه‌ فه‌ره‌نسیه، به‌ واتایه‌کی تر هه‌ر په‌روه‌رده‌ی ژیر ده‌ستی ئه‌و بووه بۆ کاریکی گرنگ. له‌ کاتی نوسینی ئه‌م نامیلکه‌یه، ئیستا له‌سه‌ر شاهه‌کانی ته‌له‌فریونی میسر، زنجیره‌یه‌ک په‌خش ده‌کر‌یت وه‌ک ر‌یزلینانیک له‌ (ه‌دی شه‌عراوی) که‌ ر‌ۆل‌تکی به‌رچاوی هه‌بووه، له‌ سه‌رکردایه‌تی کردنی پیلانی دژ به‌ ح‌یجاب.

زغلول) و ئەویش بەرەو فەرەنسا کەوتە پێ، لە ساڵی (١٩٠٩) دا
 سەردانی پێشانگاگانی فەرەنسا کرد و چاوی کەوت بە جل و
 بەرگەکانیان، کە سەرەتای راپەرینی ئافەرەتی ئەو پویی بوو،
 هیوای خواست بتوانی ئەو شیوازە لە میسێدا بەرپا بکات، ئینجا
 گەراییەو میسێ و هەر کە لە فرۆکە دا بەزی سەرپۆشەکی فری
 داو، یانە یەکی رۆشەنبیری ئافەرەتانی دامەزراوە بە ناوی
 (کۆمەڵەی پێشکەوتنی ئەدەبی ئافەرەتان). وە لە قاهرە بوو بە
 یە کەم سەرۆکی (یەکیەتی ئافەرەتانی میسێ)، وە چەند
 دەنگێکی تر بەرزبوونەو کە بانگەوازیان دەکرد بۆ سەر بەستی
 و، بەردەوام کاریان دەکرد تا شۆری یۆلیۆ لە ساڵی (١٩٥٢) لە
 میسێ بەرپا بوو زیاتر بواریان بۆ رەخسا، بەتایبەتی لە کاتە
 کە (جمال عبدالناصر) هەموو ئەو داوایانە کە ئافەرەتان داوایان
 دەکرد پێیانی بەخشین، بە لێکو زیاتریشی پێ بەخشین! تەنانەت
 ئەو شتانە کە هێشتا ئافەرەتان خۆیان بیریان لێ نەکردبوو!
 بە تەواوی رێگەی پێدان لە بالاپۆشی فریدان! - کەچی رۆلی
 (نوال سعداوی) ه، هەر ئەوەندە لە وتەکانی دەخەینە بەر چاوان
 کە بە سەر بە ژن و بالایی (الحاد) دا هەڵدەلێ و بە چاکە ناویان
 دەبات و دەلێ: (پەوا نیە ئەوەندە خۆمان گۆشە نشین بکەین تا
 ئەو رادەیە گومان و سەر زەنشینی بیرو بۆ چوونی زانیانی
 (بەرز) وەک فرۆید و مارکس بکەین کە جیهان، دان بە چاکە و
 خزمەت گوزاری یەکانیان داوە نیت لە پێشخستنی کۆمەڵگای
 بە شەرەتدا)!

بەم جۆرە ئەو دەنگانە، كەسى وایان دەست كەوت، لە شوینە جیاجیاكانی ولاتانی عەرەبیدا، كە گوئییان بۆ شل بكنە بەم شیۆهیه شۆپشی (سفور) دەستی پئی كرد و كۆتایشی نەهاتوو. پیغه مەبر (صلی الله علیه وسلم) راستی فەرموو. كە دەفەرمووی: (لَتَتَّبِعَنَّ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ شَبْرًا شَبْرًا وَذِرَاعًا بِذِرَاعٍ حَتَّىٰ لَوْ دَخَلُوا جِرْضَ تَبَعْتُهُمْ قُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ؟ قَالَ فَمَنْ؟!) (رواه البخاری و مسلم) .

بەلئ دەگەرپینهو سەر دابوو نەریتی میللەتانی پیش خۆتان، بست بە بست، گەز بە گەز (بال بە بال)، تا ئەگەر چوونە ناو كونی بزن مشكیشەو! شوینیان دەكەون، وتمان ئەی پیغه مەبری خودا مەبەستت جولهكەو دیانەكانن (گاوریەكان)؟ وتی (صلی الله علیه وسلم) ئەی كئ؟! هەر ئەوانن. چ چەرخیکە؟ بەلئ ئەمە چەرخێ پاشە كشئ یە، كە بەر بەرەكانی میللەتانی ئیسلامی دەكات، میللەتانی رۆژئاوا پلانمان بۆ دادەرژێن و ئیمەش لاساییان دەكەینەو لە جل و بەرگ و گشت بواریەكانی تری كۆمەلایەتی، بەتایبەتی دواى ئەوێ كە جیهان بوو بە گوندیكى بچوك، ئەو پوڵەتە جیهان گەریە كاریگەریەكى زۆری كردە سەر ئافرەت و كۆمەلگا، بەلام هەرچەندە ئافرەت شوینكەوتووی ئەو دەنگە نامۆیانە بیست، بەهۆی ساویلکایەتیەو، هەر دەبئ پۆژێك لە پۆژان وشیار ببیتەو، ناگاداری بیتهو كە چ خلیسكێن و پیلانیكى بۆ سازاندراو!؟ جا با تێكرا و وێكرا بە چاوی دل لەم ئایەتە وورد بینەو، بۆمان

روون ده کاته وه، که خۆ دامالین له جل و به رگی حه شمه ت
 کاریکێ شه ی تانیه، خودا (جل جلاله) ده فه رمو ی ت: (يَا بَنِي آدَمَ
 قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَارِي سَوَاتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَى ذَلِكَ
 خَيْرٌ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ * يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ
 الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُمُ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا
 سَوَاتِهِمَا إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا
 الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ) (الأعراف: ۲۶-۲۷)، واته:
 نه ی نه وه ی ئاده م، شه ی تان ئیوه ش له خسته نه بات، هه روه ک
 باوک و دایکتانی له خسته بر دو له به هه شتدا به ده رکردنی دان،
 له کاتیکدا ده ستی کرد به دامالینی پۆشا که کانیا ن تا عه وره تیا ن
 پیشانی به کتر بدات، بیگومان شه ی تان و دارو ده ستی ئیوه
 ده بینن، له شو ی نیکدا که (دنیا یه) ئیوه ش ئه وان نابینن، جا
 دلنیا بن که ئیمه شه ی تانه کانما ن کردوون به دۆستی ئه و
 که سانه ی با وه ر ناه ی نن. (ته فسیری ئاسان - لا په ره (۱۵۲)، چاپی
 هه شته م).

((رۆژنامەگەری و سفور))

رۆژنامەگەری بە ھەموو بواری بابەتەکانیەو، گرنگیەکی زۆری داوێ و دەدات بە ئافرەت و مەسەلەکانی، مەبەستیشی تەنھا شکاندنێ ئەو ناوێرە یە کە ئایینی پیرۆزی ئیسلام دایناوێ لەسەر پێرانیسیی پاراستنی ئافرەت، بۆ ئەوێ نەکەوێتە ناو تۆپی دوزمەنان و نەبێتە نیچیرۆ، نەبێتە بوکۆکە یەک بە دەستیانەو، ھەرەھا نەبێت بە ئامرازێکی رابواردن و تێکدان. ھەرەکو (بروتوکولات الصهیون) بۆی دەچێت لە ژێر دروشمی (ئازادیەکانی ئافرەت) و (مافی ئافرەت)دا، کە زۆریەکی لێکۆڵینە رەوێکان جەخت لەسەر ئەوێ دەکەنەوێ و دەڵێن: (تا ئێستاشی لەگەڵ دابیئت ئافرەت وەک کالایەک، جۆلەکەکی جیھانی کاری پێ دەکات و، رۆژنامەگەریش، تاکە ھۆکاریکە بۆ جی بە جی کردنی مەرامەکانیان). دەتوانین کاری رۆژنامەگەری لە فریودانی ئافرەتدا لەم چەند خالێدا پوخت بکەین:—

۱- رەخساندن و بلاوکردنەوێ بواری بەدەرخیستنی جەستە و ھەلگەپاندنەوێ لەو راستیەکی کە لەسەری دروست کراوێ کە فیترە (فطرة)یە. گرینگی دان بە مۆدیلات و ئاھەنگەکانی شەوان و پێشپێکی شاجوانی و بلاویبونەوێ دەنگ و باسی ھونەرماندان و راقسەچیەکان ...

۲- تیکه لکردنی پیاوه تی و می یه تی و گۆپاندنی نیږ بۆ می
و می بۆ نیږ له شیوازا، بهو شیوه یه ی که پیاو جل و
به رگی ئافرهت بپۆشی و ئافرهتیش جل و به رگی پیاو.

۳- هاندانی ئافرهت له به کارهینانی حه بی (منع الحمل)، که
بلاویبونه وه ی ئه م جوړه حه بانه (به بی سانسۆر)،
هاندهریکه ریگایه که بۆ بلاویبونه وه ی کاری نابجی و
هه لوه شانه وه ی شیرازه ی خیزان.

۴- بلاویبونه وه ی چهنده ها روودای په یوه ست به
(شه پره ف). که له کۆمه لگاکانی ئه ورپیه کاندای رووده دات
و، وای ده خاته به رچاو، که ئه م جوړه په یوه ندیان
شتیکى ئاساین و (مه سه له ی شه پره ف و پاراستنی)،
شتیکى بی مانایه و نابی خۆمانی له سه ر بیزار بکه یین و!
وای بلاوده که نه وه که (حه رام) هیچ رۆلئیکى نه له و
په یوه ندیان ده، به لکو شتیکى سروشتیه و هیچ کارناکاته
سه ر کۆمه لگا! به تایبه تی له ریگای زنجیره
دۆبلاژکراوه کاندای.

۵- به رز راگرتنی پله و پایه ی ئه کته ره کان و ده یانکه ن به
نمونه ی به رزی کۆمه ل له بواری جل و به رگ و خواردن
و داب و نه ریتی رۆژانه یاندا.

۶- ره تکرده وه ی رۆلى سه ره رشتی پیاو به سه ر
ئافره تاندا.

۷- فیل و گهنده لئى کردن له وه لامدانه وه ی گيروگرفتى

ئافرتان، به‌وهی له ئەنجامدانی تاوانی ره‌وشتیه‌وه
رووده‌دهن ده‌خرینه‌ قالی (ئازادی که‌سایه‌تی) و هیچ
که‌س مافی نه‌وهی نیه‌ لێ‌پرسینه‌وهی له‌گه‌ڵ بکات به
ناوی به‌دخویی یان ناپاکی! رۆژنامه‌گه‌ری هه‌ولێ داوه و
پشتیوانی ده‌کات له‌ بانگ‌خا‌زانی ئازادی ئافره‌ت.

((حیکمه تی بالا پۆشی))

خوای کار به جی، هه ز وه کو بۆ هه موو بواره کان سنوور و
حوکمی داناوه، هه روه ها سنووریشی داناوه بۆ پاراستنی
به رژه وه ندی په کانی ئافره ت و دوورخستنی گهنده لێ لێ یانه وه .
بالا پۆشیش حوکمیکه له و حوکمانه ی، که ئافره تی باوه رداری
پێ په یوه ست کردوه . که واته کاتی خودای گه وره باسی
بالا پۆشی ده کات، روو له ژنانی باوه رداری ده کات به (قل
للمؤمنات) واته (مؤمنات) و (حجاب) یان بالا پۆشی، دوو به شن
به یه که وه ته واوکه ری په کترن، جا ئه گه ر ژنیک باوه رداری ته واو
نه بیته هه لبه ته بالا پۆشیش نابیت

((نایه ته کانی بالا پۆشی))

خودای گه وره بۆ زیاتر روونکردنه وه ی واجب بوونی (حجاب)،
چهند نایه تی دابه زاندووه بۆ ئه وه ی هیچ گومانیک دروست نه بیته
له جی به جی کردن و پۆشینی بالا پۆشدا، چونکه هه ندی که س
دوودلن و واده زانن بالا پۆشی ته نها تایبه ته به ژنه کانی پیغه مبه ر
(صلی الله علیه وسلم). له م چهند نایه تانه دا ژۆر راشکاوانه
خوای بالاده ست روو له گشت ژنانی باوه رداری ده کات و

دهفه رمویت: - (وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتَوْبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ) (النور: ٣١).

واته: - ((به ئافره تانی باوه پدرایش بلی: چاویان پیاریزن (له) ته ماشاگردنی نامه حرهم و داویتی خویان پیاریزن له گوناھو جوانی خویان دهرنه خن جگه له وهی که دیاره (دهم و چاو و دهست) با سه ریوشه کانیان بدهن به سه سر سینه و ملیان دا و جوانی و زینه تی خویان دهرنه خن به ته وای ته نها بو هاوسه ره کانیان نه بیټ، یان باوکیان نه بیټ، یان خه زووره کانیان نه بیټ، یان کوپی خویان نه بیټ، یان کوپی میړده کانیان نه بیټ، یان براکانیان نه بیټ، یان برازاکانیان نه بیټ، یان خوشکه زاکانیان نه بیټ، یان ئافره تیځ نه بیټ که په یوه نډیان هه یه پیکه وه، یان نه وانه ش که که نيزه کانیانن (که له بارودوخی تایبه تی دا هه بوون)، یان نه وانه ی که له ماله کانتاندا ده ژین و پیوستان به ئافره ت نیه (پیری، یان نه خوښی، ..) یاخود نه و مندالانه ی که هیشتا شاره زاییان له ئافره ت نیه و (ناره زووی ره گه زیان بو دروست نه بووه و نازانن باسی عوړه ت بکه ن) نابیت ئافره تانی

باوه‌پدار قاچیان دهربخن و پییان بدهن به زهوی (تا دهنگی
خشل و پاوه‌نه‌کانیان بیت) و بزانیټ که زینه‌تدارو خشلدارن،
که‌واته هه‌مووتان ئه‌ی باوه‌پداران به‌ره‌و لای خودا و به‌ده‌ست
هینانی ره‌زانه‌ندی ئه‌و بگه‌پینه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی رزگارو سه‌رفراز
بن)).

۲- (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ
عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللَّهُ
عَفُورًا رَحِيمًا) (الاحزاب: ۵۹).

واته: (ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) به‌هاوسه‌رانت و
که‌چه‌کانت و ئافره‌تان‌ی باوه‌پدار بلی: که‌به‌پۆشاک‌ی بالاپۆش
خۆیان داپۆشن ئه‌وه‌باشترین شته‌که‌که‌پیی بناسرین، تا ئازار
نه‌درین و (توشی گه‌یرو گه‌رفت نه‌بن) هه‌میشه‌و به‌رده‌وام
خوالیخۆش بوو و میهره‌بانه‌(له‌که‌موکۆری رابردوتان خۆش
ده‌بیت). لیه‌رده‌له‌و ئایه‌تانه‌دا چه‌ند حیکمه‌تی‌کمان بۆ
ده‌رده‌که‌ویت که‌ده‌توانین له‌م چه‌ند خالانه‌دا پوختیان بکه‌ین:

۱- پاک راگرتنی دل و ده‌روون له‌و شتانه‌ی که‌هه‌ستی
حه‌زو ئاره‌زوو بۆ مڕۆڤه‌دروست ده‌که‌ن، چونکه‌دلی
مڕۆڤه‌هه‌چه‌نده‌پاک و بی‌گه‌رد بیت خاوه‌نه‌کانیان
ناگه‌ن به‌و پله‌یه‌ی که‌پاریزراو بن له‌و به‌سه‌ر دل
هاتنه‌دا. وه‌یان به‌جۆریک وایان لی بیت نه‌که‌ونه‌ناو
تاوان له‌کاتی بوونی هۆکاره‌کانی نه‌نجامدانی تاوان.
چونکه‌ده‌رخستنی جه‌سته‌(سفوری) ئاگر له‌

ههسته كان بهرده دات و حه زوو ئاره زووه كان
 دهرووژيئي، هه ره له بهر ئه وه يه كه خوداي خاوه ن
 حيكمه ت، ويستوييه تي ئه و دلانه پاك كاته وه و
 هوكاره كاني ئه و به دل هاتنه له ره گه وه نه هيئييت، بويه
 بالاپوشي به سهر ئافره تاني باوه پدار سه پاندوه به
 (ذَلِكَمُ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ) (الاحزاب: ٥٣).

٢- حيكمه تيكي تري بالاپوشي، پاراستني ژنانه له فاسقان،
 چونكه حيجاب سام و شه و كه تيكي تاييه تي خوي
 هه يه و، ده پياريزييت له فاسقان و له پلانه
 شه راويه كانيان. وه بالاپوشي ئافره ت وه كه قه لغانيك
 وايه كه خوي پي ده پياريزييت، له چاوتي پريني
 هه رزه كاران و دل پيس و مه رame پيسه كان. هه روه ها
 بالاپوشي ويته يه كي پر له ئاكاره كاني رهنگ دانه وه ي
 بپوا و شه رمه، وه ده رچووني ئافره ت له سروشتيه كه ي
 كه پييه وه به نده، به كاريكي دوژمن كارانه داده نرييت
 به سهر (فطرة) هكه يدا، هه روه ها به سهر ئه و فرمانه
 خواييانه ي كه له گه ردوون بلاوي كردوته وه. بويه
 حه رامي كردوه كه پياو خوي بشوبه يئي به ژن و
 هه روه ها حه راميشي كردوه ژن خوي بشوبه يئي به
 پياو، چونكه هه ريه كه له پياو و ژن به رگي تاييه تي
 خويان هه يه، ئه مه يه سنووري خوايه له نيوان دروست
 كراوه كانيدا، هه روه ها دروست كردنيكي داده روه رانه يه

که بگونجیت له گه ل چۆنیه تی پیکهاته ی هه ریه که یاندا.

۳- سه پاندی بالا پۆشی به سه ر ژاناندا، ریز لیتانه لیتان، بۆ
ئه وه ی ژنایه تیان بپاریزیت. مه به ستیکی تری بالا پۆشی
ئه وه یه که میده تی، نه تیه کی کاریگه ری پیکهاته ی
ئافره تانه و، (میده تی) له ئیسلامدا چه مکیکی ته واوکه ری
پیکهاتیه تی به و چه مکه پیاو ته واوی پیاو ته تی خۆی
وه ده ست دینیت وه که ره گه زیکی کۆمه لگای به شه ریه ت،
هه روه ها ژنیش به هه مان شیوه و پێوه ر. بۆیه ده بیئت
(ژن) ژنایه تی خۆی بپاریزیت و پیاویش پیاو ته تیه که ی
خۆی، هه روکو خودای لیزان ده فهرموویت:

(... هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ) (البقرة: ۱۸۷).

هه ریۆیه ئیسلام، زۆر جه خت له سه ر ئه وه ده کاته وه، که
ده بیئت هه ریه که له و دوو ره گه زه، تاییه ته ندیه تی خۆیان
بپارین، ئه گینا شونا سنامه ی (فطرة)، ده رده که ویت تا چ
را ده یه که، سه رپێچی ناشه رعی ده کړیت ده ره ه ق به جوانی
ره وشت. جا توخوا ناشرین نی یه؟ که ده بینین (ئافره تانی
موسولمان) به و جوانیه ی که خودا پێیانی به خشیوه له کۆلان و
بازارو شوینه گشتیه کاندا جه سته ی خۆیان نمایشی خه لکانی
بیکانه ده که ن؟

((خوشکی به‌ریزم چین نه‌وانه‌ی

بالا پوشت (حجاب) ت لی هه‌ده‌غه ده‌که‌ن))

خودای گه‌وره، کاتی‌ک فەرمان به ئا‌فره‌تان ده‌کات به
بالا پوشت و خودا پوشتین، ته‌نها بۆ نه‌وه‌یه که ئا‌فره‌ت به پاک‌ی و
ره‌وشت به‌رزى بمی‌نیت‌ه‌وه و دوور بن له ژێر بارخ‌ستن
(استغلال) و، نه‌کرین به کالایه‌کی هه‌رزان به‌هاو، کپین و
فرۆشتنیان پى نه‌کریت و، نه‌کرین به مایه‌ی پيس بوونی و
تیکدانی شیرازه‌ی ژيان.

خوشکی به‌پێزم، جا لی‌ره‌دا با به‌یه‌که‌وه، نه‌و هوکارو
پاسا‌وانه، شى بکه‌ینه‌وه و لی‌یان بدوین:
خوشکی به‌پێزم، چین نه‌و پاسا‌وانه‌ی پێ‌کات لی ده‌گرن له
حجاب پوشتین؟

پاسا‌و (العذر) ی یه‌که‌م:

خوشکی‌ک ده‌لێت: من هیش‌تا نه‌و بپوایه‌م لا دروست نه‌بووه
که بالا پوشت (حجاب) بپوشم، به‌لام سوپاس بۆ خودا نوێژ
ده‌که‌م، رۆژوو ده‌گرم، زه‌کات ده‌ده‌م و خێرو چاکه‌ش ده‌که‌م!
لی‌ره‌دا له‌و خوشکه‌مان ده‌پرسین، ئایا تۆ دانیایت له‌وه‌ی که
بپوات به‌ پاستی و دروستی په‌یامی ئاینی ئیسلام هه‌یه؟
بی‌گومان ده‌لێ: به‌لێ بپوام پێ‌یه‌تی، هه‌روه‌ها به‌ خۆ

داپۆشینیش، به زمانیش ده‌لێت: (لاله الا الله محمد رسول الله)، که‌واته، برۆی به ئیسلام هه‌یه، وه‌ك ده‌ستور و یاسا بۆ ژیان و په‌یره و پڕۆگرام بۆ مرقۆفایه‌تی. دیسان له‌و خوشکه‌مان ده‌پرسین، ئایا بالاپۆش له‌ شه‌ریعه‌تی ئیسلامدا هه‌یه یان نا؟ وه‌ ئایا فرمانی خودای له‌سه‌رنیه؟ نه‌گه‌ر نه‌و خوشکه‌مان له‌ وه‌لامی نه‌و پرسیارانه‌ماندا راستگۆبیّت و عه‌ودالی راسته‌قینه بیّت، له‌ وه‌لامدا ده‌لێت: به‌لێ نه‌و خودایه‌ی که‌ برۆمان پێی ێ هێناوه، فه‌رمانی به‌ بالاپۆشی فه‌رموه، هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ره‌که‌شی (صلی الله علیه وسلم) که‌ برۆمان به‌ په‌یامی پێغه‌مبه‌رایه‌تیه‌که‌ی هێناوه، فه‌رمانی به‌ (حیجاب) کردوه له‌ فه‌رموده‌کانیدا. که‌واته ئێمه‌ چ ناویك له‌و که‌سانه‌ بنیین که‌ برۆی ته‌واوی به‌ ئیسلام و په‌یامه‌که‌ی هه‌یه و له‌هه‌مان کاتدا په‌یره‌وی فه‌رمایشته‌کانی خودا و پێغه‌مبه‌ری خودا ناکات؟ نه‌و خوشکه‌ و نمونه‌ی نه‌و خوشکه‌مان ده‌بی بزانی، نه‌گه‌ر بیّت و له‌سه‌ر نه‌و حاڵه‌ته‌یان بمێنمه‌وه، نه‌وا ناچه‌ ریزی نه‌و که‌سانه‌ی که‌ په‌روه‌ردگار له‌ قورئانی پیرۆزدا ده‌رباره‌یان ده‌فه‌رمویّت: (إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ) (النور: ۵۱).

واته: هه‌ر کاتیك برۆداران، گوێبیستی بانگه‌یشتی خوا و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌بن بۆ جێ به‌جێ کردنی هه‌ر فه‌رمانیک، ده‌ست به‌جێ و ده‌م و ده‌ست نه‌نجامی ده‌ده‌ن، هه‌ر ئه‌وانه‌شن

سه‌رکه‌وتووی دنیاو دواروژ، که په‌له ده‌که‌ن له راپه‌رانندی نه‌م
 فه‌رمانه، ته‌نها به‌مه‌ش باوه‌رداران له دوو پوان (منافق) جیا
 ده‌کریت‌هوه.

وله شوینیکی تر دا په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویت:

(وَقَدْ فِي بُيُوتِكُمْ وَلَآ تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ وَأَقِمْنَ
 الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ
 عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا) (الاحزاب: ۳۳).

واته: ئه‌ی هاوسه‌رانی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)، له
 ماله‌کانی خوتاندا به‌سه‌نگینی بسره‌ون، جوانی خوتان به‌دیار
 مه‌خه‌ن بۆ پیاوانی بیگانه، هه‌روه‌کو ئافره‌تانی به‌ر له‌هاتنی
 ئیسلام، که‌به‌له‌نجه‌و لار ده‌چوونه بازارپه‌کان و جوانی خویان
 نمایش ده‌کرد. به‌لکو خودا فه‌رمانتان پی‌ ده‌کات که‌نویژ بکه‌ن
 و زه‌کات بده‌ن و گوپراپه‌لی فه‌رمانه‌کانی خودا و پیغه‌مبه‌ر بن
 (صلی الله علیه وسلم). که‌واته‌ لیره‌دا ده‌توانین له‌و خوشکه‌مان
 بپرسین، که‌چۆن له‌و فه‌رموودانه‌ تیگه‌یشتوون؟ ئایا به‌م
 به‌شه‌ی قورئان رازی نیه‌... یان ده‌لی (نؤمن ببعض و نکفر
 ببعض) (المائدة: ۱۵۰).

واته: (باوه‌رمان به‌هه‌ندیکیان هه‌یه‌و به‌هه‌ندیکیان نیه‌) واتا
 (چۆن ده‌کریت دوو شتی دژ به‌یه‌ک، له‌یه‌ک کاتدا کاریان پی‌
 بکریت؟ باوه‌ره‌میان و کوفر کردن! چونکه‌ لادان و باوه‌ر
 نه‌کردن به‌هه‌ندیک‌ نایه‌ت له‌ نایه‌ته‌کان، (کفره‌). واتا چۆن
 ده‌بی‌ت باوه‌رپ‌ت به‌هه‌ندیک‌ له‌ نایه‌ته‌کانی خودا هه‌بی‌ت و کاری

پئی بکهیت و هه ندیکیش له و ئایه تانه پشت گوی بکهیت، وهك
 جووله که کان؟ وهیان نه و خوشکه بهم شیوهیه له ئیسلام تی
 نه که یشتووه؟ که واته چۆن پهیرهوی تیکرایی گشتی
 فهرمایشته کان ناکات؟ چونکه هه ره نه و خودایه ی فهرمانی داوه
 به نویژ و رۆژو و زهکات هتد، هه ره نه ویشه فهرمانی داوه به
 پۆشینی بالاپۆش بو ئافره تان.

پاساوی دووهم:

خوشکیکی تر ده ئیت: من برپای ته واوم به بالاپۆش
 (حیجاب) ههیه، به لام دایکم رینگام پئی نادات بیپۆشم! (منیش
 له وه ده ترسم نه گه ره له فهرمانی دایکم ده رچم نه و خودای
 گه وره سزام ده دات)!

خوشکی به ریزم، ئاشکرایه که خۆشه ویستری که س لای
 خودای گه وره، پیغه مبه ره که یه تی محمد (صلی الله علیه وسلم)
 که ده فره مویت: (لا طاعة لمخلوق في معصية الله عزوجل)
 (أخرجه مسلم و أحمد).

واته: گوێپایه ئی که سیك ناکریت که له خودا یاخی بوو بیت.
 هه ره وهك له م فره مووده یه دا ده رده که ویت که گوێپایه ئی دایک و
 باوک له و کاته دا ده بیت، که نه و دایک و باوک له ژیر
 فهرمانپه وایی خودابن، هه ره یه کیک له وان نه گه ره له سنووری
 فهرمانپه وایه تی ده رچوون، نه و کار به فهرمانه کانیان ناکریت،

ههروه کو قورئانی پیرۆز بۆمان روون ده کاته وه و دهفه رمویت:
(وَإِنْ جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا) (لقمان: ۱۵).

واته: خودای گه وه ره رینماییت ده کات و دهفه رمویت،
هه رچه نده دایک و باوکیشت بن، (ئه گه ر خوانه ناس) بوون، هه ول
و کۆششت له گه لدا بکه ن و بۆ ئه وه ی هاوه ل بۆ خودا پهیدا
بکه ییت و هه لت بگه رپننه وه، ئه وا به گوئیان نه که ییت، چونکه
گوپه رپه لای که سیک ناکریت که له خودا یاخی بوو بیت.

که واته خوشکی به ریزم چون ریگا به خۆت ده ده ییت که خودا
له خۆت بپه نجینی له به رامبه ر رازی کردنی دلی دایکیک که
په چه وانه ی ویستی خودا کاربکات؟ چونکه هه ر ئه و خودا به ی
تۆو دایکت و باوکتی دروست کردوه هه ر بۆ لای ئه ویش
ده گه رپننه وه.

پاساوی سی یه م:

هه ندیک له خوشکان ده لێن: توانای ماددی و امان نیه که جل
و به رگه کانم بگویم! یان (حیجاب) ی پی بکرم. لیره دا دوو جوړ
هه ن که ئه و پاساوانه دپننه وه: به که میان راستگوو دلسۆزه،
دوه میان راستگوو نی به و ته نها نیازی پاسا و هینانه وه به و،
ده یه وی بالاپۆشیکی گران به ها و سه رنج راکیشه ری ده ست
که ویت، که زیاتر به رچا و بیت بی ئه وه ی بیر بکاته وه له وه ی که

بالاپۆش، مهرج و نیشانه‌ی خۆی هه‌یه، که ده‌بی به‌رگی شهرم و
 حه‌یا بیټ نه‌ک خۆ وه‌ده‌رخستن. به‌و خوشکه راستگۆیه‌مان
 ده‌لێن ئایا ده‌زانیت که ئافره‌تی بره‌وادار نابیت له‌ماله‌وه
 ده‌ریچیت مه‌گه‌ر به‌ مهرجی پیویست نه‌بیټ؟ پۆشاکه‌که‌شی
 ده‌بی رێک خۆیان بگرنه‌وه له‌گه‌ڵ ئه‌و مه‌رجانه‌ی که شهرع بو‌ی
 داناوه.

هه‌روه‌ها زۆریش گرنگه‌ بو‌ ئافره‌تی بره‌وادار، که ده‌بی
 مه‌رجه‌کانی جل و به‌رگی ده‌روه‌ی مان بزانیت، هه‌روه‌ک چۆن
 هه‌ول ده‌دات له‌سه‌رجه‌م بواره‌کانی ژياندا شاره‌زایی په‌یدا بکات
 ده‌بی ئاواش هه‌ول بدات، ئه‌و مه‌رج و زانیاریانه‌ بزانیت چونکه
 (العبادة بلا علم كعبادة الاصنام).

واته: خواجه‌رستی به‌ بی ئاگاداربوون له‌ زانسته‌ شه‌رعه‌کان
 وه‌ک بت په‌رستی وایه.

وه ئه‌و هه‌موو هه‌ول و کۆششانه‌ی، بۆبه‌ خوداپه‌رستی
 ده‌ژمێردریت و له‌ سزای دواڕۆژ ده‌پاریزیت، وه به‌گۆیره‌ی ئه‌و
 خوشکه‌ی که ده‌لێت توانای ماددیم نیه، ئه‌گه‌ر راست بکات،
 ئه‌وا با نییه‌تی لی بیټی و (انشاء الله) خوای بالاده‌ست رێگای بو
 ئاسان ده‌کات و، زیاتر له‌ خودا بپاریته‌وه و داوای لی بکات،
 بێگومان خوداش یارمه‌تی ده‌دات (وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا
 (٢) وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ) (الطلاق: ٢).

واته: هه‌ر که‌سێک پاریزکاری بکات و له‌خوا ترس بیټ، ئه‌وا
 بێگومان خودای گه‌وره‌ ده‌رگای رزگاری بو‌ ده‌کاته‌وه‌و رۆزی و

رزقیکى وای پى دهبه خشى، له ریگایه کى ره چاونه کراو که
هه رگیز بیرى لى نه کرد بیته وه.

پاساوی چوارهم:

هه ندیکى تر له خوشکان ده لئین: ئاو و هه وای ولاتمان گهرمه و
به پۆشینى (حیجاب) ئه و توانایه مان نابى که به رگه ی ئه و
گهرمیه بگرین، به تاییه تی له وه رزى هاویندا! (سبحان الله!)
به و جوړه خوشکانه ده لئین نه گهرمه به ستمان رازى کردنى
خودایه و به ئومیدى به هه شتین، ئه و وه ده ست هینانى
به هه شت، کارکردنه بو ئه و مه به سته، هه روه ها ده بى ئه و ئازارو
ناخوشیانه ی ژيانى دنیا به هه ند وه رنه گرین، به تاییه تی نه گهر
بینه مایه ی رى خوشکهر بو گه یشتن به به هه شتى پر له نازو
نیعمه تی نه برآوه ی خوای میهره بان. به واتایه کى تر به هه شت
گران به هایه و ده بى ئه و به هایه بدهین. دۆزه خیش، ده وره دراوه
به له زهت و رابواردن له ژيانى دنیا دا.

خوشکى به ریزم، ئه و گهرمایه ی دنیا به راورد ناکرى به
گهرمای رۆژى دواى و وه ستان له گوڤه پانى لى پرسینه وه له و
کارانه ی که له ژيانى دنیا دا نه نجامان داو به گه وره و
بچووکیه وه، بۆیه هه رده م ده بیته ئه و راستیه مان له به رچاو بیته
که خودای گه وره (جل جلاله) ده فه رموویت: ﴿قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ
أَشَدُّ حَرًّا لَّوْكَانُوا يَفْقَهُونَ﴾ (التوبة: ۸۱) واته: نه گهر له

گەرماي دونيا ده ترسن نه وهك دووچارى ئازارو ئەشكەنجه بن،
خو ئاشكرايه كه تين و گەرماي دۆزهخ زۆر زۆر ... گەرمتريه
له وهى كه ئۆوه باسى لۆوه دهكەن، ئەگەر تى بگەن. كهواته
مروفي زيرو دانا، هەرگيز نابى دواي ئەو جوړه پساوانه
بكهوت، چونكه ئەمه تهله و فيلى شەيتانه دهياخاته ناو دلى تا
بيخاته زيانى گومرايى و سەر ليشيووى. هەر وهما له چه ند
شويتىكى تر دا خواي گوره باسى ناخوشى و ئەشكەنجهكانى
زۆرى دوايى و دۆزهخمان بۆ دهكات، خودا گشتمان په نا بدات .

پاساوى پينجه م:

هەندىك له خوشكان دهلێن: ئەگەر ئىستا بالاپۆش (حىجاب)
بپۆشين، ده ترسين به يانى وازى لى بئين، چونكه خوشكانىكى
وامان بينيون؟

خوشكى پيزدار، ئەو جوړه بيركردنه وانه پييان دهلێن
وه پيش كهوتنى پووداو! چونكه ئەگەر هەموو كهسيك وا بىرى
بكردايه وه ئەوا، له وانه يه ئىستا زۆريه موسولمانان، وازيان له
نويزو پوژوو و فرمايشتهكانى تر بهيتايه. ديسان دهلێين،
ئەمهش داويكهو تهلهيهكه له تهلهكانى شەيتان، بۆ

ئەو كهسانى ده رازىنيتته وه تاوهكو ببن به نيچير، ئەگينا ئەو
هەموو خەيالانە بۆ چى؟ خوافرمان دهكات
دهلى: بپۆشه... واته... بپۆشه.

تۆ به پۆشینی (حیجاب) کاریک نه نجام دهدهیت که فهرمانی
خودا به جی دهگهیهنیت، به دلئیکی پر له ئیمانوه به (سَمِعْنَا
وَأَطَعْنَا) (البقرة: ۲۸۵) وهلامی فهرمانی خودا دهدهیتوه، به
بهردهوام بوون لهسه رکاری چاک و خواپهرستی، ههرگیز
دوودلی و گومان له دواپۆژ به خهیالتدا نهیهت نهوه نیه خودا
دهفهرمویت: (وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالْحِلَّةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى
الْخَاشِعِينَ) (البقرة: ۴۵).

واته: داوای یارمهتی و هاوکاری له خودا بکه بۆ راپه پاندنی
گشت کاره کانتان به ئارام گرتن و نوێژکردن و دان به خۆدانان
له سه ره موو نه و فرمانه شه رعیهانی که جی به جی یان
دهکهیت به تایبهتی نوێژ که کۆلهگی ئایینه، چونکه نوێژکردن
به و مانایه ی که ههیهتی له راستیدا زۆر گرانه نه نجام دانی، ته نه
له سه ره نه و که سانه نه بیته که به ته وای ملکچی بۆ خودا
دهرده بپن. چونکه دهست گرتن به قورنانی پیروژ و
سونه ته کانی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)، دوورکه و تنه وه له
هاوپی ی خراپ، ههرگیز وات لی نایهت که نه و جوړه بیرو
خه یالانه به دلئدا بیته، خوا (جل جلاله) دهفهرمویت: (وَلَوْ أَنَّهُمْ
فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ تَنبِيْهًا) (النساء: ۶۶).
واته: نه گهر بیته و نه وانه ی، کاره کانیان نه نجام دهدهن به
گوێژه ی نه و فه رمانانه ی که پێیان دهدریته له لایه ن خودا و
پیغه مبه ره که ی، نه و نه نجامیکی باشی ده بیته هه م له دونیا و
هه م له روژی دوا ییدا، باشت ریشه بۆ چه سپاندنی باوه ر له نا و
دله کانیاندا.

پاساوی شه شه م؛

خوشکيکی تر ده لیت: نه گهر (حیجاب) له بهر بکه م، له وانه یه که س نه یه ته خوازیښیم! بویه وای به باش ده زانم که نه و (حیجاب) پوښینه م دوا بڅه م بڼ دواي شوکردنم؟! خوشکي به پړیز: نه و پیاوړی که توی به جل و بهرگی ناشه رعی گهره که، سته مه تۆ ببیت به هاوسه ری ژيانی، شایه نی نه وه ش نیه بیته خوازیښیت، چونکه په چاوی دوا پوړی توی نه کردووه و بیری له وه نه کردو ته وه که هاوکاریت بکات بڼ وه ده ست هیڼانی په زامه ندی خودای گه وړه، نه گهر ژيانی هاوسه ریت له ژیر فه رمایشتی خودای گه وړه بنیات نه نری، ده بیټ چ جوړه گرفت و ناره حه تی و نه شکه نجه ی به دوا دابیټ؟ نه تبیستووه خودای په روه ردگار به و هموو هره په شه وه ده فه رمویټ: (وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى) (طه: ۱۲۴)، واته: هر که سیك لابدات و کارنه کات به و فه رمانانه ی که بڼ پیغه مبه ره کانم نار دووه له یاساو حوکه مگان، نه و له ژيانی دونیادا ژيانی ته نگ و پر له نه شکه نجه ده که م، هر چه نده له پواله ت به خوا پیدراو بیته بهر چاوان، له بواری خواردن و خانو و پڼویستیبه کانی تری ژیان، له راستیدا نه و جوړه که سه، له دله راوکیټیه کی توندا ده ژیت و هه ست به ناخوښی ده کات. بویه نه و پیاوړه غه م خوړی دواړوژ و سه رنه نجامی ژیان و دواړوژ تۆ بیټ، ده بیټ باشیش بزانیټ، که شووکردن به

قه‌ده‌ری خودایه، باوه‌پیش به قه‌ده‌ر له بنچینه‌کانی ئیمانە. شووی باش، پیاوی باش، یه‌کێکه له نیعمەت و به‌خششه‌کانی خوای میهره‌بان و، هر خودا (ته‌قدیری ده‌کات. ئە‌گەر بپروات وانه‌بی، ده‌بیّ مراجه‌یه‌کی ته‌واوی ئیمانە‌که‌ت بکه‌یته‌وه، خوداش چۆن ئاره‌زووی لیّ بیّت، هه‌روا ده‌بیّت، هه‌ر به ته‌قدیری خودای گه‌وره‌شه، چه‌ندین کچی بالاپۆش شوو بکه‌ن و چه‌ندین کچیش که به‌رگی ناشه‌رعیان له‌به‌ردایه‌ بمیّننه‌وه و به‌هه‌ناسه‌ی سارد سه‌ربینیّه‌وه.

پاساوی جه‌وته‌م:

هه‌ندیکی تر له خوشکان که جوان له قورئان حالّی نه‌بوونه ده‌لّین: خوای گه‌وره له قورئاندا ده‌فه‌رمویت: (وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ) (الضحی: ۱۱) جوانی ئافره‌تیش نیعمه‌تیکی خوایه، بۆیه ده‌رخستنی ئه‌و نیعمه‌ته، په‌یڤه‌و کردنی ئایه‌تیکی قورئانه‌و ئه‌و جوانیه‌مان ناشارینه‌وه! لی‌ره‌دا وادیاره ئه‌و خوشکه زۆربه چاکی په‌یڤه‌وی فرمایشته‌کانی خودای گه‌وره ده‌کات و! به‌و جوّره قورئان رافه ده‌کات. که چۆن له‌گه‌ڵ هه‌زو ئاره‌زووه‌کانیدا بگرنجیت، ده‌یگونجینیّت، هه‌روه‌ک خۆی پی‌ی باشه، ئه‌و جوّره خوشکه، به‌م جوّره له‌م ئایه‌ته گه‌یشتوه و به‌و جوّره په‌یڤه‌وی ده‌کات، ئه‌ی باشه، ده‌بیّ چۆن له‌م ئایه‌ته گه‌یشتبیّ که خودا ده‌فه‌رمویت: (ولا یبیدین زینتهن الا ما ظهر منها)؟ واته: خۆیان

وهده رنه يه خه ن بۆ كه سانی بیگانه مه گه ر ئه وه نده نه بیټ كه دیاره، ئاماژه یه بۆ (دهم و چاو دهسته كان تا مه چهك)، ئه و جۆره لیكدانه وه یه وهك ئه مه وایه، رۆژێك له شه یه تانیان پرسى، هیچت له قورئان له به ره؟ ووتى به ئی، ئه م ئایه ته م له به ره كه خودا ده فه رمویت: (قَوْلٌ لِلْمُصَلِّينَ) (الماعون : ٤) واته: دۆزه خ بۆ نوێژكارانه ووتیان هیچی تهرت له به ر نیه؟ وتى به ئی: (وَلَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ) (النساء : ٤٣) واته: نزیكى نوێژ مه كه ون و ئه نجامى مه ده ن! پێیان وت باشه، بۆ ئه م ئایه تانه ته واو ناكه یت؟ شه یه تان ووتى: خۆ خودا داواى نه كردوه قورئان گشتى له به ر بكه ین، به لكو ده لیت: (فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ) (الزمل : ٢٠) واته: هه ر ئه وه نده بخوینه كه بۆت ده كریت و بۆت مه یسه ر ده بیټ. خوشكى به ریز، ئه و جۆره پاساو و لیكدانه وه ی تۆ بۆ قورئان، وهك لیكدانه وه كه ی شه یه تان وایه. چونكه نیعمه تی ئیمان گه وه ترین نیعمه تی خوایه بۆ مروه، بۆیه ده بیټ له پووخان و لاوازیوونى بیپاریزین و سه قام گیرى بكه ین و پێگا نه ده ین به نه فس و شه یه تان لاوازی بكه ن و به ره و هه لدیрман نه به ن.

پاساوی هه شته م:

هه ندیک له خوشكان ده لێن: ده زانین خودا پۆشین فه رمانى خوایه و واجبه له سه رمان، به لام هه ركاتێك خواى گه وه

(هیدایەت)ی داین، ئەوا پەڕەوی دەکەین و دەپۆشین! لە
 وەلامدا، بەو خوشکە بەرێزەمان دەڵێین: ئایا تاوکۆ ئیستا تۆ
 هیچ هەنگاوێکت ناوە بەرەو (هیدایەت) بوون؟ (وَقَدْ جَعَلَ اللَّهُ
 لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا) (الطلاق: ۳) وەیان ھۆکارەکانی بەرەو
 (هیدایەت) گرتۆتەبەر؟ ئەگەر تۆ ئارەزووی گەشتیکت ھەبێت،
 ھۆکاری گواستەوێ بۆ ئامادە ناکەیت؟ وە ئەگەر نەخۆش
 بکەویت سەردانی پزیشک ناکەیت؟ بۆ دەست نیشانکردنی
 نەخۆشیەکەت و، دیاری کردنی دەرمانی تایبەت بە
 نەخۆشیەکەت؟ بیگومان وەلامەکەت تەنھا (بەڵێ) دەبێت.
 (هیدایەت) یش، ھەر بەو شیوەیە، ھەر لە دواکردن و تێکەڵ
 بوون بە توێژی خوشکانی خاوەن بڕوا و چاکە خواز و گوێ
 گرتن لە وتار و خوێندنەوی کتیی ئاینی و ھۆکارەکانی تر، کە
 کاری (هیدایەت)ت بۆ ئاسان دەکەن و دەگەیت بە کاروانی
 خواناسان و، گەشتن بە وەدەست ھێنانی سۆزو میھرەبانیەتی
 خوای میھرەبان و ەبەھەشتی پڕ لە نازو نێعمەتی نەبڕاوە.

پاساوی نۆیەم:

ھەندێک لە خوشکان، وا بیر دەکەنەو کە جاری بچوکن و
 گەنج و کاتی حجاب پۆشینیان نەھاتوو! ئەو جوۆرە
 خوشکانە وا حالی بوون کە خۆداپۆشین، تەنھا بۆ بە
 سالاداچوانە و گەنجەکان ناگریتەو! خوشکی بەرێزم بیر

بکەرەوه، ئەم جوۆرە لیكدانهوهیه زۆر ترسناکه، چونکه هەر
 یهكێك له ئێمه و گیانه بهران به تیکرایى، بۆى ههیه له هەر
 کاتیك و له هەر چرکه یه کدا ئەم دونیایه و ئەم ژیانه به جی بهیئیت
 و مەرگ کۆتایی به ژیاى بهیئیت. کهواته به چ بریارێک ئەو مافه
 بهخۆت دهدهیت که چاوه پوانی ژیاى بهیانیت بکهیت؟. (فَإِذَا
 جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ) (الأعراف: ۳۴)
 ئەم ئایه ته پیرۆزه هه پشه یه کی گه وره ی خوای گه وره
 بهخۆیه وه دهگریت، له گه ل ئەوه شدا دهشیته لێره دا بگوتریت
 هەر کاتیك له ناوچوون، یان مردنی کهسیک، یان کۆمه لێک هات،
 ئەوا به هیچ جوۆرێک له ناوچوونیان، دواناخریت ته نانهت بۆ
 کهترین کاتیش. خوشکی بهریز، تۆش باش دهزانیت مردن
 جیاوازی ناکات له نێوان پیرو منداڵ و گه نچ و نهخۆش و لهش
 ساغ. کهواته ده بیته خۆت ئاماده بکهیت بۆ پیشوازی کردن له
 گیان کیش (ملك الموت)، له هه موو کات و ساتیکدا. به پاستی
 مردن، بهو جوۆرە جل و بهرگه ناشه رعیه، شه رمه زارییه کی زۆری
 له دوایه، هەر له سه ره تاوه، وه لامی ناو گوپت چۆن ده بیته؟
 خوشکی بهریز زووک و روو له ده رگای ره حمه تی خودا بکه و
 داواى لیخۆشبوونی لی بکه، چونکه خوایه کی میهره بانته هه یه و
 له هه موو کاتیکدا ده توانیت بگه ریته وه و په له بکه (وَسَابِقُوا إِلَى
 مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ) (الحديد :
 ۲۱)، واته : په له بکه به ره و لی خو شبوون و به هه شتیکی فراوان
 که فراوانیه که ی هینده ی فراوانی ئاسمان و زه ویه. خوشکی

بهريز، خواي خۆت له بير مه كه، تا ئه و له بيرت نه كات (نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ) (التوبة: ٦٧) (وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ) (الحشر: ١٩) نابي ئه وهنده ئوميدمان به ته مه ن دريژي مه بيت، ئه گهر شهوت كرده وه، نابي به هيواي ژياني به ياني بيت، مه روه كو پيغه مبهري پيشه و امان (صلى الله عليه وسلم) ده فه رموي: (مالي وللدنيا الا كراكب استضل تحت شجرة فتركها)، واته: نموونه ي من و دونيا وهك سواريك وايه كه له ژيتر سي به ري دره ختيك به سي ته وه و دوايي جي ي به ي لاي. براده ريكم بوي گيرامه وه و تي: له م ماوه يه دا كا بريه كي ته مه ن (٧٠) ساله خانويهك دروست ده كات، كه ته واو ده بيت له ئه ن دازياره كه ده پرسی، ئه ري كا كه ي ئه ن دازيار، ئه م خانوه چه ند سال خوي راده گريست؟ ئه ن دازياريش به گو يره ي پي كه اته كاني خانوه كه و ئه و زانيارانه ي كه هيه تي وه لامي ده داته وه و ده لي: تا (٥٠) سالي تر هه ر قسه ي له سه ر نيه. خاوه ن خانوه كه ش ده لي: ده باشه، ئه و كاته ش بوي اغيكي خه فيفي ده كه ي نه وه! سه يره (١٢٠=٥٠+٧٠) سال و هيشتا به هيواي زياتره! خو دا پويشيني ئافره تي موسلمان، پويستي به خو را هيتان هيه، پويسته له سه ر دا يكان و باوكاني موسلمان، هه ر له منداليه وه كچه كانيان له و جو ره پو شاكه رابه ينن وهك لايه نيكي گرنگي په روه رده كردن، تا له كاتي گه و ره بوونيان لايان گران نه بيت، مه روه كو پيغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) ده فه رموي: له فه رموده يه كي ري نمايي كردني (أسماء) - خوا

لی رازی بیت- (یا أسماء ان المرأة اذا بلغت الحيض لم تصلح ان يرى منها الا هذا وأشار الى وجهه وكفيه) (أخرجه أبو داود)،
 واته: (نهی نه سماء، نه گهر کچ بلوغی بوو، بوئی رهوا
 نیه، جگه له مهی لی ببینریت، ناماژه یه بو(دهم وچاو و
 دهسته کانی تا مه چهك) هه روه کو ناشکراشه که ته مه نی
 پیگه یشتنی کچان له نیوان ۱۲-۱۳ سالی دایه، بویه وا چاکه که
 دایکان، پیشه و او پیشه نگ بن بو کچه که یان له پویشینی پوشاکی
 شه رعیدا، به م شیوه یه دایکان و باوکان، زیاتر دنیا ده بن له
 دواپوژی کچه کانیان، هم له دنیاو هم له روژی دواپیدا. له
 لایه کی تریشه وه خوین رزگار ده کن له و بهرپرسیه تیه
 گه وره یه ی که له سهریانه به رامبه ر خوی گه وره. به دایکان
 ده لاین: نه گهر، کچه که ت لا خوشه ویسته و هه ولی به خته وهری
 ده دهیت له دنیا، ده بی له وهش زیاتر هه ولی بدهیت بو
 به خته وهرکردنی له دوارژدا، هه ر بویه خوی گه وره
 ده فه رمویت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا
 وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غُلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ
 مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ) (التحریم: ۶)، جا زووکه دایکی
 خوشه ویست هه نگاو بنی به ره و رازی کردنی خوی گه وره و جی
 به جی کردنی نه و بهرپرسیه تیه ی که له سهر شانت و خوت و
 منداله کانت به خته وهر بکه له دنیاو له پوژی دواپیدا.

نه وهك وهك نه و دایکه ی که له ته مه نی (۵۰) سالی دایه و
 خوی ته و او داپویشیه، که هیچ که سیک سهیری ناکات، به لام

کچه که ی (۱۴) سالیه و جوان جوان نارایشی کردووه و به نیوه
رووتی و دوی خوی داوه! توخوا له مه سه یتره یه؟ گوايه
پابه ندی فره منی خوايه!

پاساوی ده یه م:

خوشکيکی تر ده لیت: له وه ده ترسم نه گهر حجاب بپوشم،
پیم بلین سهر به فلان کومه ل و لایه نه، منیش حه ز له
حیزبایه تی ناکه م!!

بۆ وه لام دانه وه ی نه و جوړه پاساوانه، یه کسهر ده چینه سهر
بابه ته زېږینه کانی تاییه ت به و جوړه پاساوانه، که خوی گه وړه
ده فره مویت: (وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ) (الأحزاب:
۳۷)، واته: له خه لک ده ترسن، که چی خوا ره واته ره که لی ی
بترسییت. جی به جی کردنی فره مایشته کانی خودا هیچ
په یوه ندیه کی نیه به لایه ن و کومه لیکي دیاری کراو، به لکو
راسته وخو به نده به فره مانه کانی خوا. له راستیدا دوو حیزب
هه ن که زور له یه که دوورن، نه وانیش یه که م: (حزب الله) یه حزبی
خودا، نه و جوړه که سانه ن که گوپړاپه لی سهرجه م
فرمایشته کانی خوی گه وړه ن، بی حیساب کردن بۆ هیچ قسه و
تانه ی که سانی تر، خوی گه وړه ش، هه میسه پشتیوانی نه م
(حزب) ه یه. حیزبی دووه میس حیزبی شه یتانه، حیزبی
شه یتانیش، هه وړه کو دیاره، شوین که وتووی شه یتان و،

شه‌یتانیش دوزمنی هه‌ره گه‌وره‌ی ئاده‌میزاده‌و، هه‌ر که‌سی‌کیش
 شوین که‌وتووی نه‌فس و شه‌یتان بی‌ت، له‌ دل‌ه‌پاوکی و پشیوی و
 نا‌اسووده‌یی دا ده‌ژی، چونکه‌ له‌ خوای گه‌وره‌ یاخی بووه‌و،
 خواش (جل جلاله‌) به‌لیننی خوی به‌سه‌ریاندا ده‌سه‌پینیت له‌
 دونیاو روژی دوا‌ییدا، جا هه‌رکه‌سیک مه‌به‌ستی بی‌ت بجیته‌ پرزی
 (حزب الله)، هیواو ئومیدی پازیکردنی خوای گه‌وره‌ بی‌ت، بی‌ سی
 و دوو‌کردن، ده‌بی‌ت ملکه‌ چ بی‌ت بو‌ فرمانه‌کانی خواو
 پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم). (حیجاب) بال‌اپوشیش
 یه‌کیکه‌ له‌ جی به‌جی کردنی ئه‌و فرمانانه‌، به‌ پیچه‌وانه‌ی
 ئه‌مه‌ش، ده‌رخستنی له‌ش و لاری ئافره‌ت، یاخی بوونیکی
 ئاشکرایه‌ له‌ فرمانه‌کانی خواو، جله‌وی خویان ده‌دن به‌ده‌ست
 شه‌یتان، بی‌ گومان به‌ره‌و هه‌لدیرو ژیانیکی پرله‌ ئازارو
 ئه‌شکه‌نجه‌یان ده‌بات له‌ ژیا‌نی هه‌نوکه‌و دوا‌روژیدا. خوشکی
 به‌ریز جا هه‌رچی زووه‌ پوو بکه‌ره‌ ده‌رگای خوداو داوای لی
 خو‌شبوونی لی بکه‌و ئه‌م فرمانانه‌ی خودا له‌ دل‌دا بگره‌ که
 ده‌فه‌رمو‌یت: (فَقْرُوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ) (الذاریات:
 ۵۰)، که‌ واته‌: بگه‌رینه‌وه‌ بو‌ لای خواو فرمانه‌کانی و، من
 ئاگادارکه‌ره‌وه‌ی ئیوه‌م به‌ به‌لگه‌. له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌ له‌وانه‌یه
 هه‌ندیک له‌ خوشکان بلین، جگه‌ له‌وه‌ش هه‌نیک له‌ ده‌سته
 خوشکه‌کانمان، یان ده‌وروبه‌رمان له‌وانه‌یه‌ گالته‌مان پی‌ بکه‌ن و
 بی‌زارمان بکه‌ن به‌ تانه‌ لی‌دان و ناو و ناتۆره‌ی جو‌راو‌جو‌ر. به‌ر له‌
 هه‌موو شتی‌ک پی‌ویست به‌وه‌ نا‌کات تو له‌و جو‌ره‌ که‌سانه‌ نزیک

ببیته‌وه و به‌و شیوه‌یه له‌گه‌لیاندا تیکه‌ل ببیت، ئە‌گەر هەر نه‌کرا
ئە‌وا قورئانی پیرۆز، زۆر به‌پاشکاوێ پێگامان بۆ ئاسان ده‌کات
له‌ جێ به‌جێ کردنی فه‌رمانه‌کانی خوای گه‌وره‌.

(جل جلاله) که ده‌فه‌رمویت: (أَحَسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ
يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ (٢) وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ
اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ) (العنکبوت: ٢-٣). خوشکی
به‌پێز، وه‌ده‌ست هێنانی هەر بڕوانامه‌یه‌ک، پێویستی به‌ خو
ئاماده‌کردن هه‌یه‌ بۆ وه‌لام دانوه‌ی ئە‌و پرسیارانه‌ی که
په‌وه‌په‌وه‌ی ده‌بنه‌وه، دیاره‌ ئە‌وه‌ش به‌ ئاسانی نا‌کریت، به‌ لکو
ده‌بیت هه‌موو ئە‌و ماندووبوون و ئیش و ئازاره‌ له‌ به‌ر چاو بگرن
و به‌ باشی ره‌چاو بکریت. هه‌روه‌کو ئافه‌رتانی موسوڵمانی
چه‌رخانی زوو، په‌په‌وه‌یان ده‌کرد بۆ رازی بوونی خوای
میه‌ره‌بان، هه‌چ جو‌ره‌ ناخۆشیه‌کی ژیا‌نیان له‌ به‌ر چاو نه‌بووه،
بۆیه‌ تۆش هه‌ول ده‌ به‌ ره‌نگاری هه‌موو ئە‌و شتانه‌ ببیته‌وه‌ به‌و
ئیمانه‌ی که هه‌ته‌و، ئە‌و ئازارانه‌ بیر خۆت به‌ ره‌وه، هه‌روه‌ک
پێغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) تووشی هاتوون و ناحه‌زانی
حه‌ق، پێ‌یان کردوون، که‌چی له‌ راگه‌یان‌دنی په‌یامه‌
پیرۆزه‌که‌یان سارد نه‌بوونه‌ته‌وه‌ و زیاتر سووربوونه‌ له‌ سه‌ر
بانگه‌وازه‌که‌یان و رێنمایی کردنی خه‌لك. تۆش هه‌ول ده‌
به‌ رێگای گه‌توگۆی هێمنانه‌، ببیت به‌ مایه‌ی (هه‌دايه‌ت) یان،
ئه‌گه‌ر نا ده‌توانیت بلاییت (لکم دینکم ولی دین). ده‌کری ئە‌و
جو‌ره‌ تیکه‌لی یه‌ی له‌ مه‌وه‌ریان نه‌که‌یت و ده‌سته‌ خوشکی

وابكه به هاوړپټ، كه هاوېروپاو ټيمانټ بن و بتوانن سوود
 به يه كتر بگه يه نن، دروشمی (سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ)
 (القصص: ٥٥). بيه سومبلی خۆيه ك لا كړنده وه و ټاميری
 كونترپول كړدنې په يوه نډيه كانت له گه ل ده ورو به ردا هه روه ها به
 هه لسو كه وت و ره وشتی به رزو ره فتاری جوان و ټيمانه وه، له
 نيوان خوشكاني بالا پوښ دا، ده بيت به مايه ی سهرنج راكيشانی
 نه وانی تريش و، ده بڼه كليلی چا كه بؤ ده ورو به ر و رينمايی
 كړدنيان و رزگار كړدنيان له و ټاكامه ترسناكهی كه چاوه پړی ی
 ياخی بوان ده كات، تا وایان لي ديت خویان، بير له خویان
 ده كه نه وه كه له چ حاله تيك دان و چ جوړه به رگيكيان
 پوښيوه؟، خو نه گهر (خوانه كات)، تو چوويته سهر ره فتاری
 نه وان، نه وا بيگومان زياتر بيزارت ده كه ن و زالبوونی خویان
 به سهر

تو دا راده گه يه نن و دياره توانيو يانه ده ست له ناوه وه ی
 كه سايه تی تو بناخنن و به ره و داواكاری نه وان چوويت و، نيتر
 ده بی به پيی خشته ی داپړاوی نه وان ژيان به سهر به ريت و تا
 وای لي ديت، هه نكاو به هه نكاو له په يامی ټيسلام دوورت
 ده خه نه وه و به مهش زيانتيكي زور ده كه يت، بؤيه خوی گه وړه
 ده فهرمويت: (ولن ترضى عنك اليهود ولا النصارى حتى تتبع
 ملتهم) (البقرة: ٩)، واته: جوله كه و ديانه كان واژت لي ناهي نن و
 ليټ رازی نابن تا نه چي ته سهر به رنامه ی نه وان.

و ره‌وشتی به‌رزنی نیماندارانه‌وه، وه ئه‌وانه‌ی له‌ژێر (حیجاب)ه‌وه کاری ناپه‌وا ئه‌نجام ده‌ده‌ن بێگومان، په‌رده‌ی پوو په‌شییان له‌سه‌ره‌لده‌مالدریٔ و پرسیوا ده‌بن و (حیجاب) یش هه‌ر به‌ پاک‌ی و پیروزی ده‌مینٔته‌وه، هه‌روه‌کو خ‌وای گه‌وره (جل جلاله) ده‌فه‌رمؤیت: (يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ) (البقرة: ٩).

واته: ئه‌و جۆره که‌سانه، ده‌یان‌ه‌وئ فی‌ل له‌ خ‌وداو باوه‌پداران بکه‌ن، به‌لام ئه‌وانه ته‌نها فی‌ل له‌ خ‌ویان ده‌که‌ن و که‌س له‌ خ‌شته نابهن ته‌نها خ‌ویان نه‌بیٔت، که‌چی هه‌ست ناکه‌ن. خ‌الٔیکی گرنه‌گتر، دیاره خ‌وی له‌خ‌ویدا (حیجاب) پیروزه‌و خه‌لکی به‌ چ‌اوی پ‌ر له‌ ریزه‌وه سه‌یری ده‌که‌ن، بۆیه ئه‌و ناپاکانه په‌نای بۆ ده‌به‌ن، بۆ ئه‌وه‌ی بتوانن له‌م رێگایه‌وه ریزو خ‌ۆشه‌ویستی خه‌لک ده‌ده‌ست بیٔن، نه‌تان‌بیستوهه! کاتیک یه‌کێک تاوانبار ده‌کرٔیت به‌ تاوانیک، بۆ به‌رگری له‌ خ‌ۆکردن و خ‌ۆرزگارکردن ده‌لٔی: کوپه‌ من خ‌زمی فلان که‌سم، ئه‌گه‌ر (فلان که‌س) ناسراو و پایه‌داربیٔت؟!

پاساوی دوانزه‌هه‌م:

هه‌ندیکی تر له‌ خوشکان پاساوی بۆ ئه‌وه ده‌هٔینه‌وه، که‌ خ‌ۆداپۆشین به‌ندیان ده‌کات و ناتوانن به‌ سه‌ره‌یه‌ستی سه‌ردانی خ‌زم و ناسیوانیان بکه‌ن و، هاو‌پٔیه‌کانیان وایان لێ ده‌که‌ن

ههست به شهرمه زاری بکهن؟! خوشکی به ریژم، چ پئیویست به
شهرمه زاری دهکات؟ ئایا گه پانه وه بۆ راستی و جی به جی
کردنی فهرمانی خوای گه وره باشتر نیه له ژبانی گومرایی و
یاخی بوون له خوای میهره بان؟ خو نه گه بهاتایه (حیجاب)
جۆریک بوایه له مۆدیلی جل و بهرگ، ئه و به هیچ جۆریک
ههستت به شهرمه زاری نه ده کرد و، لات شتیکی ئاسایی ده بوو!
که چی هه مان پۆشاک، ئه گه به فهرمانی خودا بیئت، ههست به
شهرمه زاری ده کهیت؟! که ره زامه ندی خوای گه وره ی پی
وه دهست ده هیئن؟ ئایا بانگه وازی مۆدییل په رسته کانت لا
گه وره تره له بانگه وازی خوای گه وره؟ خوای گه وره
ده فهرموویت: (وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُمْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ
أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ) (الأحزاب: ۳۶)، واته: هیچ
باوه پداریک (پیابویی یان ئافرهت) بۆی نیه راو بۆچوونی هه بیئت
له بهرامبه ره هیچ یه که له فهرمانه کانی خوا و پیغه مبه ره (صلی الله
علیه وسلم) به لکو ده بی ملکچه بی بۆ هه ره فرمانیک، که له لایه ن
خوا و پیغه مبه ره که یه وه (صلی الله علیه وسلم) بیئت. خوشکی
به ریژ، بۆ ههست به شهرمه زاری ده کهیت له کاتیکدا ده زانیت که
ئه م ئایه ته پیرۆزه پووت تی دهکات و لئی تی ده کهیت؟ به لکو
ده بیئت وه لامی ئه م ئایه ته بده یته وه (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ) (الأنفال: ۲۴)، وه
ئه وانه ی تۆ گرنگی به قسه کانیان ده ده ییت دوو جۆرن:
جۆریکیان، بهوادارن وه که تۆ و به چاوی ریژه وه سه یرت ده کهن و

لېت حالې ده بن، به وېهې كه سېكې خاوه ن باوه پېت و به دهم
 بانگه وازې خواي گه ورده دا چوويت و كه سايه تې خوت پاراستوه
 و زياتر واقع بينانه، مامه لته له گه لدا ده كهن. جوړه كې
 تريان، كه سانېكن، نا دانا، فيل باز، دوو پوو، هيچ پيويست
 ناكات قسه كانيان به و گرنكي يه وەرگرېت، به لكو ده بېت تو
 نه وان به هه له بزانيت و داوای نه وېان لي بكهيت كه بېنه ريزي
 تو و به وپه پي باوه پ به خو بوون و سووړبوون له سر كړداري
 راست، وه ك چيايه كي نه لهرز به رامبه ريان بوه سته، هرچه نده
 به دواكه وتوو و كونه په رستيش ناوت بهرن، چونكه ده بېت
 نيماندار به هيژ بېت له به رامبه ر هيژي شه پولي خوانه ناسان و،
 توش خوات له گه ل دايه.

پاساوي سيانزه هم:

هندي له كچاني دونيا خواز، وا حالې بوونه نه گه ر جواني
 له ش و لاريان وه دهر بخه ن، نه وا سهرنجي گه نجان راده كيشن و،
 زوو داخوازيان ديْت! به واتايه كي تر هه روه ك چون بازركان
 كالايه كانې خوي پيشاني كړيار ددات. خوشكي هوشمه ند، هر
 كه نجيك بهو شيوه يه توي بوويت، نه وا له تو حالې نه بووه كه چ
 روئيكت هيه له بنياتناني خيزان و كومه ل، به لكو به دواي
 جوانيه كه تدا ده گه رپت، بويه هه ركاتيک نه و جوانيه ي توي
 له بهر چاو كه وت نه وا به دواي يه كيكي تردا ده گه رپت و،

گه وره ترين ستمت لى ده کات و، ته نها بير له و شتانه ده کاته وه
 که نه و پييانه وه به خته وهر ده بيت به تيگه يشتنى خوئى، جا نه و
 جوړه پياووت بؤ چيه؟ پياويک هه لېږتړه که خاوه ن ئيمان و
 له خوا ترس بيت، که توئى خوښ بويت، وه به هوئى په يوه ست
 بوونت به فه رمانه کاني خودا، ريزت لى ده گريئت، نه گهر
 خوانه خواسته ناکوکيش که وته ناو خيران نه و ستمت لى ناکات
 و مافى ته واوت پئى ده دات، جا که واته هه ريه که و له ئاستى
 خوره وشتى خوئى هاوسه ر بؤ خوئى هه لډه بژيړيت و، توش يه کيک
 هه لېږتړه که له خواترس بيت چونکه يه که م حالت که به سه ر
 (ادم و حه و) داهات (عليهما السلام) پاش ده رچوونيان له
 به هشت به رگ له بهر دامالين بوو، که خوا (جل جلاله)
 ده فه رمويت: (يا بنى آدم لا يفتننکم الشيطان کما أخرج أبويکم
 من الجنة ينزعهما ليباسهما ليريهما سواتهما)، واته: نه ي
 نه وه ي ئاده م، شه يتان له خشته تان نه بات هه روک دايک و
 باوکی ئيوه ي له به هشت وه ده ر ناو، جل و به رگيان له به ردا
 دامالين بؤ نه وه ي له ش و لاريان وه ده ر بکه ویت که واته
 به ده ر خستنى جوانى له ش، داوا و مه رامتيکی شه يتانه له
 ئافره تان، ئايا تو رازيت به وه ي که داواى شه يتان جي به جي
 بکه يت؟ وه يان هه نديک له خوشکان، سه رپوشيك ده خه نه
 سه ريانه وه قزيان دياره، گوايه خويان داپوشيوه ! وه له لايه کی
 تره وه سينگيان روته و ميکيا جيکی ته ووايان کردووه و به
 کوچه و کولاندا پياسه ده که ن، نه مه ش ده بيته هوئى زياتر

سەرنج راکیشانی پیاوان، چونکه شتیکی نالەبار دەبینن و لای
 وورد دەبنەو، یان بەو جۆرە کارەیی، دەیه‌وێت (ناشرینی)
 خۆی بشاریتەو! ئەوێ راستەو زانراو، جوانی شتیکی
 ریزەییە (نسبیه)، ھەرەکو دەشزانن کە جوانی پەوشت،
 لەسەرەوی گشت جوانیەکانە، بەتایبەتی بۆ ئافەرەتان. گریمان
 ئەگەر هیچ دەقیکی قورئانیش نەبواوە دەربارەیی خۆدایۆشینی
 ئافەرەت، ئەوا دەبواوە ئافەرەتان، ھەر خۆیان لەخۆیانەو وەك
 دەست پێشخەریەك خۆیان داپۆشیباوە، بۆ پاراستنی ئەو پێزەیی
 کە پێیان دراو، ھەرەھا بۆ خۆپاراستن لە پەلامارەکانی
 درندەکان. نەك ئافەرەت بکریت بەھۆکاریك بۆ بەھەرمین کردنی
 شتیکی ماددی، وەك ئەوێ لە ولاتان، پڕوپاگەندە بۆ میوانخانە
 و چیشخانەو تایی ئۆتۆمبیل دەکریت و، ئافەرەت دەکەن بە
 ھێمای باشی و پوختەیی کالاکانیان!!

پاساوی چواردەھەم:

ھەندیک لە خوشکان دەلێن: (حیجاب) گرنگ نیە! نعوذباللہ:
 گرنگ ئەوێە مۆڤ (دلی) پاک بیئت! لەوانەییە ئەگەر (حیجاب)
 بپۆشین لە کارەکانمان دەربکریین، یان وەك تاوانباریک سەیر
 بکریین!! ئەم جۆرە پاساوانە، یەکیك دەیانھێنێتەو کە لە
 بنەپەتدا، کەم و کورتی ھەبیئت لە جی بەجی کردنی ئەرکەکانی
 وەك نوێژ، رۆژوو ... ھتد ئەگینا ئەبێ ئەمە چ جۆرە دلێك
 بیئت؟! باوەپێ بە دروستی ئەرکەکانی ھەبیئت بە (دل) کەچی

فيه الروح، فان الرجل منكم ليعمل حتى ما يكون بينه وبين الجنة الا ذراع فيسبق عليه كتابه فيعمل بعمل اهل النار، ويعمل حتى ما يكون بينه وبين النار الا ذراع فيسبق عليه كتابه فيعمل بعمل اهل الجنة)) (أخرجه البخارى).

واته: له م فرموده يه دا، وا درده كه ويّت، كه كۆرپه له هيشنا هر له ناو ره حمى دايكيه تي، خواى ميهره بان رزق و رۆزى بۆ ديارى كردوه، جا كه م يان رۆر وه خواش ده فهرمويت: (وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ) (الذاريات: ٢٢)، ده بى نه مهش په چاو بكهين كه ده بى كارىك بكهين په زامه ندى خوداى تىداييت، موچه يه ك وه يان بزيوتك له ياخى بووندا وه ده ستى بيتم، ده بى چ خيرو به ره كه تيكى هه بيت؟! تا له برينى بترسم؟! به لكو خواپه رستن، دوعا كردنى به رده وام، كار كردن به هوكاره كان، هه موو نه مانه ده بنه هوى زياد بوونى رزق و رۆزى. چونكه خواى گوره به ليني داوه، كه ده فهرمويت: (وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا (٢) وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ) (الطلاق: ٢) هر كه سيك پاريزگارى بكات، خوا ده رگاي رزگارى لى ده كاته وه و به شيويه كه رزقى ده دات كه هه رگيز بيرى له و شيوه وه ده ست كه وتنه نه كرد بيته وه. له هه موو شتيكيش زانراوتر نه وه يه كه (نه فقهه) ي خوت و مندا له كانت له سهر تو نيه. ئيسلام نه فقهه ي توو و مندا له كاني له سهر گه وره ي خيزان واجب كردوه.

نهوا پټويست به وه ناکات به شوین به لگه و شتی شه رعیدا بگه پټین، له گه لّ نه وه شدا خوی گه وره ده فهرمویت: (وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ) (النور: ۳۱) واته: هه روه ها فهرمان بکه به نافرتهی باوه پدار که چاویان بپاریزن له (نه زهر) و دامینی خویان بپاریزن له کاری ناره وا، هه روه ک فهرمان به پیاوانی باوه پدار کراوه، نه وه ی شایه نی لّ وورد بوونه وه یه، نه وه یه که نافرتهی باوه رار فهرمانیکی تریشیان پټ کراوه جگه له وه ی که ئاماژه مان پټ کرد، نه ویش، وه دیار نه خستنی جوانیانه، ته نها نه وه نه بیت که ناشارد ریته وه (زوربه ی زانایان ریکن له سهر نه وه ی که (الا ما ظهر منها)، دهم و چاو و ده سته کان تا مه چه ک ده گریته وه. هه روه ها نافرتهانی باوه پدار ده بی (خمار) به کاریتن بۆ داپوشینی گهردهن و سنگیان له کاتی بوونی که سی بیگانه، وه جوانی خویان به دیار نه خه ن. عائیشه خان ره زای خوی لّ بیت ده لیت (رَحِمَ اللهُ نِسَاءَ الْمَاهِجِرَاتِ الْأُولِ، لَمَّا أَنْزَلَ اللهُ (وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ) شَقَقْنَ مِرْوَطَهُنَّ فَأَخْتَمْنَ بِهَا) بوخاری گپړاویه تیه وه (۴۷۵۸)، هه روه کو عائیشه خان ره زای خوی لّ بیت ده لیت: ره حمه تی خوا له یه که مه کانی نافرتهانی کوچکار بیت، هه ر که گوئیان له م نایه ته بوو ده ست به جی، جی به جی یان کرد. هه روه کو له شوینیکی تردا خوی گه وره زور به ناشکرا ده فهرمویت (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ

الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا
 يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا (الأحزاب: ٥٩) ههروه كو له
 فهرمایشته کانی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) دا هاتووه له
 ربوایه تی بوخاری و مسلم ،ده گترنه وه، پوژیکیان عمری کوری
 خه تاب (خوا لئی رازی بیّت) داوای له پیغه مبه ر کرد (صلی الله
 علیه وسلم) که فرمان بدات به خیزانه کانی، که خویمان
 داپوشن، نینجا نایه تی (حیجاب) دابه زی. یان به شیوه یه کی تر
 هاتووه، که جاریکیان ئیمامی عمری کوری خه تاب (خوالیتی
 رازی بیّت)، داوا له پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده کات که
 شتیکی وایکات و فرمان بکات به خیزانه کانی حیجاب بیوشن،
 نینجا نایه تی (حیجاب) دابه زی. هه رچوئیک بیّت، به لگه کان وا
 ده گیه نن که خو داپوشین گشت ئافره ته کان ده گرتیه وه و
 تایبته نی یه، ته نها به دایکانی ئیمانداران (خوا لییان رازی
 بیّت)، نه وه ی شایه نی وه بیره یئانه وه یه نه وه یه که په ندو
 ئاموزگاری له نایه ته گشتیه که وه رده گرتیت نه ک له هویه کی
 تایبته به رووداو، خو نه گه ر واش بیّت، (تایبته بیّت به دایکانی
 ئیمانداران)، نه وایم و توئیژی ئافره تان ده بی نه و دایکانه مان
 بکه ین به پیشه نگی خومان و چاو یان لی بکه ین، که هه موو ژیان
 و ره فتار و گو فتاریان هه ر خیره چاکه بووه، نه ک ئافره تانی
 روژئاوا بکه ین به پیشه نگ، که هیچ پیوه ریکی ره وشت و داوین
 پاکی و نه و رو له ی که خویمان پییه وه تایبته تن لایان نه ماوه و
 بوونه ته ئامپریکی مادده و، دامرکانه وه ی حه زو و ئاره زووه کان.

پاساوی شانزدهم:

هه‌ندی له ئافره‌تان ده‌لێن: (حیجاب)، رێگا له‌ جولانه‌وه و هه‌لسوکه‌وت و پێشکه‌وتن و داهێنان ده‌گرێت! وادیاره‌ نه‌و خوشکانه‌ وای بۆ چوون که‌ پێشکه‌وتن و شت داهێنان، به‌ به‌ده‌رخستنی جوانی ئافره‌ت و تیکه‌ڵ بوونیان له‌ گه‌ڵ پیاواندا له‌ شوێنه‌ جیا‌جیا‌کاندا، دێته‌ کایه‌وه‌! وه‌ هه‌وی پێشنه‌که‌وتنی ته‌کنه‌لوژیاو شارستانیته‌، (حیجاب)ه‌. گوايه‌ حیجاب رێگه‌یان پێ نادات فرۆکه‌و ئۆتۆمبیل دروست بکه‌ن! باشه‌ نه‌گه‌ر وایه‌! خۆ زۆربه‌ی ولاتانی به‌ناو ئیسلامی، سه‌رپۆش و خۆداپۆشینان واز لێ هێناوه‌ و خستویه‌نه‌ته‌ ژێر پێ و، ئافره‌ته‌کانیان هاتوونه‌ته‌ ناو جهرگه‌ی مه‌یدانی پیاوان و له‌ شه‌قام و کارگه‌و فهرمانگه‌کان، که‌چی هه‌چ کام له‌و ولاتانه‌ پێشکه‌وتنیا‌ن به‌خۆیا‌نه‌وه‌ نه‌بینیوه‌! وه‌یان ئایا؟ به‌ تیکه‌ڵ بوونی قوتابیان و فهرمانبه‌ران توانیویانه‌ شارستانیته‌ به‌ره‌و پێش ببه‌ن و، توانیویانه‌ به‌ سه‌رو سینه‌ی روتیا‌نه‌وه‌ کیشه‌کانی ئابووری و کۆمه‌لایه‌تی و، خوێندن و ره‌وشت، کۆتایی پێ بێنن؟ بێگومان ده‌لێن: نه‌خێر. که‌واته‌ بۆچی نه‌و که‌سانه‌ی داوای شارستانیته‌ و پێشکه‌وتن ده‌که‌ن، هه‌وی دواکه‌وتنیا‌ن ده‌ده‌نه‌ پال‌ جل و به‌رگی حیشه‌ت و؟ هه‌موو هه‌کاره‌کانیا‌ن ده‌ده‌نه‌ پال‌؟! ئایا شارستانیته‌ چ په‌یوه‌ندییه‌کی به‌ رووتی ئافره‌ت و رابواردنی ئازه‌لیانه‌ و ئاره‌زوو دامرکاندنێ ژن و پیاوه‌وه‌ هه‌یه‌؟ ئایا له‌ مه‌رجه‌کانی

پیشکەوتندا هاتووە کە دەبێ ئافرەت جەستە یەکی بێ گیان و
بێ ئابروی هەبێت؟

پاساوی حەقدەم:

دەستە یەکی تر لە ئافرەتان دەلێن: (حیجاب) بۆ سەردەمی
هاتوو و ماوەکە ی بەسەرچوو، (سبحان الله)! بۆیە ئەگەر
ببپۆشم ئەوا پێم دەلێن، هە ی کۆنە پەرس و تینە گەشتوو، بۆ
تام و چێژ لە جوانیە کەت وەرناگریت؟ دوا یی هە رکاتێک ویستت
(تەوبە) بکەیت ئەوا خوا لێت خۆش دەبێ و دەرگای (تەوبە) ش
کراو یە و هەمیشە لە سەر پشته؟! بە ئی، لە گەلتداین لەو ی کە
دەرگای (تەوبە) کراو یە، بە لām لە هەمان کاتدا، خوای گەورە
ئاگادارە بە هەموو شتیکی بچوک و گەورە و ئەوانە ی بە دلێشدا
دین. بۆیە بە هیچ شتێوە یە ک فیلێ لێ ناکریت (يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ
وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ) (غافر: ۱۹). واتە: خوای گەورە ئاگادارە بە
هەموو جولە یەکی چا و با لە ژێر پەردە شەو ی بێت، هەروەها
ئاگاداری ئەو شە کە لە ناو دلە کاندای پەنهانتان داو، جا هەر
رێبازی ک بێت. ئەو جوړە کە سانه پیچەوانە ی راستیەکان بێر
دە کە نەو، چونکە بریارەکانی خوای کار بە جێ نۆر روون و
ناشکران و، هیچ کە سێک بۆی دەستکاری ئەو شتانه بکات کە
پە یوەندیان بە (حیجاب) هە یە یان ماوە یەکی دیاری کراوی
بۆ دەست نیشان بکات بە پێ ی حەزو و ئارەزووەکانی، بە ئکو

ئەمانە گىشتى فىلّ و پىلانەكانى شەيتان، ئەم جورە
 بىر كىرنەۋەيە بە دلى ئادەمىزاد دا دىنىت ھەر لە و رۆژەى
 شەيتان لە رەحمەتى خودا دەر كرا و نە فرەتى لى كرا، ھەوللى
 داۋە و ھەول دىدات كاريكى وا بىكات پۇشاكى رىز و رەۋشت
 بەرزى بەرژن فرى بدات و لە خواۋ پىغەمبەرى خودا (صلى الله
 عليه وسلم) ياخى بىكات، بەمەش ئافرەتتىكى دل رەق و ويژدان
 مردوۋى لى دروست دەبىت بەرامبەر بە پەيامە پىرۆزەكەى
 پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم). لە راستى دا بالاپۇشى و جل و
 بەرگى رىك (شەرىعى)، دىمەنىكە لە دىمەنەكانى شارىستانىت،
 روۋتى و بەرەللى ئافرەت بىگومان گەپانەۋەيە بۇ ژيانى
 ئاژەلى. ئەۋەى راستە و زانراۋە كەبە نىرخترىن شتىك ئافرەت
 ھەيەتى و پىلى ناسراۋە ئابروۋ و پاكى و رەۋشت بەرزىەتى،
 كەۋاتە (حىجاب) خالىكى گىرنگە بۇ پاراستى رەۋشت و
 كەسايەتى و مەۋىيى ئافرەت، ۋەنە لە بەرژەۋەندى ئافرەت و
 نەلە بەرژەۋەندى كۆمەل دايە، كە ئافرەت بى پۇشاك بىت،
 بەلكو دەبى بىتتە فاكەرىكى كاريگەر بۇ كارى چاكە و
 پەرۋەردە كىردى كۆمەل. ۋە بۇ ئەۋەى زىاتر بۇ ئەۋ خوشكانە
 روۋنى كەينەۋە كە (حىجاب) يارمەتى ئافرەت دىدات لە
 جولانەۋە ھاتوچۇدا، بەپىچەۋانەى ئەۋ ئافرەتانەى كە
 سفورن، ھەرۋەكو بىنىۋمانە، كەچۆن ئەۋ ئافەتانەى كە بەرگى
 بى (شەرىعى) يان پۇشيوە دوۋچارى شەرمەزارى و نالەبارى دىن
 كاتىك دەيانەۋى لە شوئىنىك دابنىشن كە پىاۋى لى بىت! ناچار،

يان به ده‌ستيان، يان به جانتاكه‌ی ده‌ستيانه‌وه به‌شيك له له‌شی
 خويان داده‌پوشن و ره‌نگيان تيك ده‌چيت و هه‌ست به تاوانباری
 ده‌كه‌ن و نازانيت چۆن خۆی له چاوی چاوتی بره‌كان رزگار
 بكات، ئايا نه‌مه به‌لگه‌یه‌كی به‌رچا و نه‌یه كه (حیجاب)، نه‌و به‌رگه
 تايه‌تیه‌یه كه بۆ ئافره‌ت دیاری كراوه؟ خوشکی به‌ریز و ژیر،
 دواي لی ووردبوونه‌وه له‌م راستیان، وهره‌وه هوش خۆت و
 به‌رگی ریز و پایه‌به‌ری بیۆشه و خۆپاگره‌یه له به‌رامبه‌ر زمان و
 تانه‌ی ناحه‌زان، كاروانیش هه‌ر به‌پۆه‌یه ... جا نه‌وه‌ی لیت داوا
 ده‌كریت نه‌وه‌یه، كه نه‌و جۆره قسه‌و پرپیاگه‌ندانه له پاسته
 پینگاكه‌ی ئیسلام لات نه‌ده‌ن و شوین شه‌یتان نه‌كه‌ویت، سزای
 خوای گه‌وره بۆخۆت په‌وانه‌كه‌یت و، خۆت بپاریزه له توپه‌بوون
 و سزای خوای گه‌وره، چونكه جه‌سته‌ی ناسکی ئافره‌ت، بگه‌ره
 پیاوانیش، توانای خۆپاگره‌ی نه‌یه له به‌رامبه‌ر نیش و نازاره‌كانی
 دۆزه‌خ. خوا په‌تامان بدات و بمان پاریزیت.

پاساوی هه‌ژده‌م:

كۆمه‌لیكی تری ژنان ده‌لین: باوه‌پی ته‌واومان هه‌یه به
 (حیجاب) و فه‌رمانه‌كانی تری ئیسلام، به‌لام می‌رده‌كانمان
 ناچارمان ده‌كه‌ن كه به‌رگی ناشه‌رعی بیۆشین بۆ رازی كردنیان،
 ئیسلامیش فه‌رمانی كردوه به‌ گوێرایه‌لی می‌رده‌كان! نه‌و
 خوشكه‌و هاوشیوه‌كانیان وا ده‌زانن كه نه‌و جۆره پاساوانه به

هانایان دیت له بهر دهم دادگایی خوی په روه ردگار، هه روه کو له
 بابه تی دایک و باوک باسماں کردوه و جوړی گوږپایه لیمان روون
 کرده وه، نه گهر گوږپایه لی میړدیش، له ده رچوونی سنووری
 شه رعدا بیت هر له هه مان شیوه دایه. (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا
 تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَمِيعٌ عَلِيمٌ)
 (الحجرات : ۱) به چ پوویه ک، به چ جوړته تیک به راورد له نیتوان
 گوږپایه لی خوی به کی بالاده ست و میړدیک ی بی باوه ر ده که یت؟
 بو کامیان شایسته ی گوږ پایه لئ؟ کامیان شایسته ی لی
 ترسانن؟ خوی دروست کارت، یان میړده که ت؟! له وه
 ده ترسیت میړده که ت دهرت کات و مندا له کانت لی
 بستینیت وه؟ له به خته وه ری ژیانی دنیا بی به شت بکات؟ نایا
 نه و شتانه نه وه نده گرنگن به لات وه نه گهر به راوردیان بکه یت
 له گهل وه ده ست هینانی ره زامه ندی خودا و به هشتیک هه تا
 هه تای و به خته وه ری دنیا و روژی دوی؟ هه مو و نه و
 پرسیارانه ده بی وات لی بکن که بگه یته ته نها وه لامیک نه ویش
 گوږپایه لی ته نها بو خوی ته نه یه و به س . خوشکی به ریژ، نه گهر
 زور دلت به هاوسه ره که ته وه یه و، خوشت ده وی، نه و ده بی
 هیمنانه و ژیرانه کاریکی وا بکه یت که هه نگو به هه نگو
 میړده که ت حالی بکه یت و، به رده وام باسی چو نیه تی بازار و
 چاو تی پرینی گه نجان بو بکه یت کاتی ده چپته بازار، ناگاداری
 بکه وه له وه ی که هه ندیک له گه نجان چو ن بیزارت ده کن و چاو
 ده برنه له ش و لار و جوانیت و پی ی بلی؟ چو ن رازی ده بیت که

که سێکی تر چاو بپرێته جوانی من جگه له تۆ و ئاره زوویان بۆم
 بچولێت؟ ده بێ مێرده کهت له گه له نه و قسانه (غیرهت) ی جو له
 نه کات؟ له هه مان کاتدا، هه ول بده له ماله وه زیاتر خۆتی بۆ
 بپارێنیته وه و سه رنجی بۆ لای خۆت رابکێشیت و وای لی بکه ییت
 که هه موو شته کان به گوڕینه وه ی پا، چاره سه ر ده کرین تۆ
 ببیت به هۆکاری رزگار کردنی هاوسه ره کهت له و گێژاوه ی که
 تیا به تی . به مه ش ده توانیت ره زامه ندی خوداو مێرده که شت
 وه ده ست بێتیت، له لایه کی تره وه ده توانیت په یوه ندی بکه ییت
 به و خزمانه ی که خاوه ن ئیمانن، له هه ردو و لا، بۆ ئه وه ی بتوانن
 هه مان شت به گوێی هاوسه ره کهت بچرپێتن و له حه قیقه ت حا لی
 ی بکه ن. خوا ی گه وره ده فه رمو ییت:

(لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ
 وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ
 أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ
 تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ
 أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ) (المجادلة: ٢٢)

نه خێر، هه رگیز له ناو کۆمه لی بپو اد اراندا که، (با وه پی هه بییت
 به خوداو روژی دوا یی)، که سێک نا دو ژیته وه خۆشه ویستایه تی،
 نه و که سانه بکات که له سنووری خوداو پیغه مبه ر (صلی الله
 علیه وسلم) لایان دا بییت، هه رچه نده با باوکیان بن یان
 کوره کانیان بن، برا کانیان یان هۆزه کانیان بن، به پاستی ئه و
 جو ره بپو اد ارانه (ئیمان) له دل یاندا چه سپا وه و خواش پا لپشتی

لێ کردوون، له ئەنجامی ئەوەشدا دەیانخاته بەهەشتێک که رووباری ئاوی سازگار له ژێریانەوه دەپوات و هەتا هەتایە تێیدا دەمێننەوه و خواش رەزامەندی خۆیانى پێ رادهگەیهێت و ئەوانیش لێ رازین، بەپاستی هەر ئەوانن (حزب الله) و هەر (حزب الله)ش سەرکەوتوون.^(١)

و ئەگەر زانیت، ئەو هەموو هەول و کوششە بۆ هۆده و بۆ ئەنجامن، ئەوا دەبێت بپاری خۆت بەدەیت و هەپەشەى داپراى لێ بکەیت. چونکه زیان بەسەر بردن لەگەڵ پیاویکی وا له خوا یاخى بوو زۆر گرانه و پڕ لەمەترسى یه .

(الطیبات للطیبین والخبیثات للخبیثین) باش وایه ئەم جوړه پیاوه، هاوسەرێکی وا بدۆزیتەوه که هاوشیۆه و هاو ئاستی خۆی بێت و، ، ئامانجی سەرەکی تۆش تەنها، رازی کردنی خۆی گەوره بێت و، مەبەستت رزگاربوون بێت له سزای خۆی گەوره و، ئازاره جوړ بە جوړهکانی دۆزهخ، ئەوەش بەوه دەکرێت که هەموو ئەو رینگایانه بگریته بەر که گوێپراپەلێ خۆی گەورهی لێ رەنگ بداتەوه ئەو کاته دەتوانیت بەختەوه‌ری دونیاو روژێ دواى بەدەست بهێنیت (انشاء الله). مژدەشت پێ دراوه که دواوژ، تەنها بۆ خۆ داپۆشه، که جوانترین شیۆه‌ی خواپەرستی پێ ئەنجام دەدرێت و باشترین بەرگی پاراستنی پەوشت و ئابڕۆ و گیانی ئافرهتە، هەرچەنده ناحەزانیش دل تەنگ و دل گران بن.

^١ کاتێ دەلێین (حزب الله) مەبەستمان (حزب الله)ی قورئانیه .

((نامۆزگاری له چه ند خالیگدا))

خوشکی به ریزم، ئەم چه ند نامۆزگاری و وه بیر هیئانه وانه
په چاو بکه و کاریان پی بکه، چونکه زۆر پیویستن بو دنیا و
دواپۆژت:-

۱- خۆت له دهسته خوشک و هاوپی ی خراپ و گونا هبار
به دور بگره، چونکه هۆکاری یارمه تی دهن بو نزیك
بوونه وهت له گومپایی و کاری خراپ.

۲- ده بی زۆرباش بزانیته که ئافرهت، هه رچه نده له پله و
پایه ی کۆمه لایه تی و جوانی بی وینه دایته، ته نها ئابرویه
به نرخترین شت.

۳- ده بی باوه رت وایی که خوی گه وه، ئاگاداری هه موو
قسه و کرده وه کانتته له نه ئینه کان و ئاشکراکاندا.

۴- ده بی دان به وه دابنی ی که جوانی هه چ که سیك تا سه ر
وه ک خوی نامینی و، له سه رجه م کرده وه کانت لی
پرسینه وهت له گه لدا ده کریته.

۵- ئامانجی تو و گشت که سیك ده بی ته نها وه ده ست
هیئانی په زامه ندی خوی گه وه ره بیته.

۶- ده بی باوه رپکی به هیزت هه بیته که دوی مردن، به که م
مه نزلگا گۆره، ئینجا ئه ویش، یان میترگیکه له میترگه کانی
به هه شت، وه یان چالیکه له چاله کانی دۆزه خ، ئایا روژیک

له رۆژان بیرت له وه کردۆته وه، که کامیان شیایوی تۆن؟
 میڕگه که یان چاله ئاگرینه که؟

۷- فیریو نه خۆیی وه له نه خه له تیی به ئافره تی رۆژناوا و
 شوین كه وتوانیان (ئه وانه ی به جارێك خۆیان دامالیه
 له گشت بنه ما په وشته كان چه نه كه ئه وانه ﴿إِنْ هُمْ إِلَّا
 كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا﴾ الفرقان: ۴۴ واته: ئه وانه وهك
 ئازهل وان، به لكو له ئازهلشیان تیپه پاندوه، له
 گومپایی.

۸- نه گهر خۆت به وه دلتیا كه خوای گه و ره،
 میهره بان و به زه بیه، ئه واهه ره مان خواش له ئاستی
 ئه و كه سانه ی كه درێژه به گونا هه كانیان ده ده ن
 ده فه رموویت: وَبَدَأَ هُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَهُمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿١٧﴾
 الزمر ۴۷ جا بۆیه نه كه ی ئه وه نده خۆت به وه دل ئارام
 بكه ی ت كه خوا لیت خووش ده بیئت، چونكه له ئه نجامدا
 وات لی دیت هیچ فه رمانیکی خوای گه و ره ت پی ئه نجام
 نه دریت و به دهستی خالی ده چیته ناو گۆپ.

مه‌رجه‌کانی بالا پۆش ((حیجاب))

۱- ده‌بی خۆداپۆش (حیجاب) ه‌که، ه‌موو جه‌سته‌ی (به‌ده‌ن) ی ئافره‌ت داپۆشیت و جل و به‌رگه‌که به‌وشپۆه‌یه بی‌ت که خوای گه‌وره ده‌ست نیشانی کردووه و هه‌لپینه‌که‌ی بۆ نه‌خشه‌کی‌شماویت که به‌ جۆرێک جی به‌جی کردنی نه‌م ئایه‌ته‌ی تیدا بدره‌وشپۆته‌وه که خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووت: (وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ) (النور : ۳۱).

هه‌روه‌ک له شوێنێکی تردا ئاماژه‌مان پێ کردووه و ته‌فسیریش کراوه.

۲- نابێ بالا پۆش (حیجاب) ه‌که، پازاندرا بی‌ته‌وه هه‌وه‌کو خوای گه‌وره فه‌رمانی داوه، به‌ (ولا یب‌دین زینته‌ن)، (زینة)ش، هه‌موو نه‌و شتانه ده‌گریته‌وه که ده‌بنه‌ مایه‌ی پازاندنه‌وه‌ی

ئافرەت، ھەر لەو جوانیەیی که خوا پێی ی بەخشیووە، جل و بەرگ و خشل و زێر و نەخش و نیگاری سەرپەچە و لاچەک و بەرگ، که ئەمانە دەبنە مایەیی سەرنج راکێشانی خەڵک، ئەوەی ئێستا جاروبار بەرچاو دەکەوێت، ئەوەیە که هەندێک لە ئافرەتان جل و بەرگ و لاچەکانیان بە دەزویی رەنگاو رەنگ و نیگاری جۆراوجۆر دەرازێننەو، که خۆی لە خۆیدا (زینە) یە.

۳- نابێ بالاپۆش (حیجاب) هکه بۆنداریبێت، بەتایبەتی لەکاتی دەرچوونی ئافرەت لە ماله‌ویدا، نابێت بە هیچ شیوەیەک بۆن لە جل و بەرگەکانیەو، بێت، چونکه ئەو کارە دەبێتە مایەیی سەرنج راکێشانی خەڵک و چاو تێرپینیان و هاندانی دلەکان بۆ بیرکردنەو و خەیاڵ بردن، بۆ چەند شتیکی ناپەرەوا.

۴- دەبێ بالاپۆشەکه تێرۆتەسەل و فراوان بێت، بەجۆریکی وابێت که جەستەکه‌ی هەمووی داپۆشیبێت و قەڵەوی و لاوازی جەستە وون بکات، چونکه هەندێک لە ئافرەتان (حیجاب) دەپۆشن، بەلام تەسکه و وێنەیی جۆری لەشی (بەدەن)ی دەکێشێت! ئەمەش پێچەوانەی داواکراوەکه‌یە.

۵- بالاپۆش (حیجاب) هکه، نابێت تەنک بێت، بەجۆریک پەنگی پێستی تیا ببینرێت و دیاریکەوێت. جا ئەو جۆرە ئافرەتانەیی ئەم جۆرە بالاپۆشە دەپۆشن با بزائن هەروەکو هیچیان لەبەردا نەبێ وایە، بەر نەفرەتی (لعنة) خوا و

پیتغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) ده که ون-

۶- نابی ئو بهرگه (بالاپۆش) هی ئافرهت ده پپۆشیت له جل و بهرگی پیاوان بچیت، نه که هەر جل و بهرگ، بگره، نابی له هیچ له رواله ته کانیدا له پیاو بچیت ههروهو کو ئیمامی بوخاری رهحمهتی خوای لی بیت، که له (ابن عباس) هوه (خوا لی ی رازی بیت) ده یگێڕیته وه ده لی: ((لعن رسول الله (صلی الله علیه وسلم) المتشبهين من الرجال بالنساء والمتشبهات من نساء بالرجال)) رواه البخاری. واته پیتغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) نه فرهتی (لعت) تی له و پیاوانه کردووه که خویان ده خه نه سه رشیوهی ئافرهت و ههروه ها له و ئافره تانهش که خویان ده شو بهیئن به پیاو. چونکه له وانه یه هه ندیک له ئافره تان بلین، ئیمه خۆمان داپۆشتوو به لام به چی؟ به چاکیت و پانتۆلی پیاو، له وانه شه قزیشی له قزلی پیاو که متر بیت! که واته مه رجه کانی بالاپۆش (حیجاب) ی تیدا نه ها تۆته دی.

۷- نابی جل و بهرگه که بۆ خۆ ده رخستن و ناو بانگ په یدا کردن بیت، به جۆرێک نازو فیزی پتوه بکات، جا چ پیاو بیت، چ ئافرهت، چونکه پیتغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) ده فه رمویت: (من لبث ثوب الشهرة في الدنيا البسه الله يوم القيامة ثوب مذلة) (أخرجه ابن ماجه) واته: هه رکه سیك جل و بهرگیك له بهر بکات بۆ ئه وهی پی یه وه بهرچاو بیت و نازو فیزی پی لیبدات، ئه وا خوای گه وره له رۆژی دواپی دا،

بەرگىكى ۈك ئۇي لەبەر دەكات و دوايش گلبە دەگرىت و
 گىرى لى ھەلدەستىت لەناو ئاگرىدا ھەر ۈك لەو
 فەرموودەيەى سەرۈۈە باس كراۈە . جا ھەر دەبى ئۇو
 دوعايە بگەين و بلىن: خوايە بمان پارىزى لەو جۆرە بەرگە
 لە ژيانماندا و لەو جۆرە سزايەش لە دواپۇژدا . چونكە
 كەسانى واھەن ، لەو جۆرە جل و بەرگە دەپۇشن ، تەنھا بۇ
 ئۇۈەى خەلكى بلىن ، ئۇى فلانە ژن يا فلانە پياۈچ
 بەرگىكى پۇشيوە ! ؟ بەمەش كارىكى زۆر دەكاتە سەر دلى
 ئۇو كەسانەى كە ناتوانن ھەمان جل و بەرگ ۈدەست
 بھىنن:

۸- ئابى ئۇو خۇداپۇش (جل و بەرگ) ۈى كە دەپۇشن ، چ
 پياۈانە ، چ ژنانە بىت ، لە جل و بەرگى خوانەناس (كافران)
 بچىت ، چونكە پىغەمبەر (صلى اللہ علیہ وسلم)
 دەفەرموئىت: (من تشبه بقوم فهو منهم) واتە: ھەركەسىك
 خۇى بشوبھىننى بە كۆمەلىك ، ئۇۈا ئۇۈىش لەۈانە و لەو
 كۆمەلەيە . جا ئۇو خۇ شوبھاندنە پياۈو ئافرەت
 دەگرىتەۈە ، لە گوفتار و پەفتار ، داب و نەرىت ، جل و
 بەرگ ، كەۋاتە ئىمەى موسولمان ھىچ پىۈىستىكەمان بە
 كەسانى تر نىە نەلە رۆژھەلات و نەلە رۆژئاۋا ، چونكە ئىمە
 خۇمان خاۈەن بەرنامەيەك و شارستانىەتتىكى تىرو
 تەسەلین ، كە گشبت بوۈر و لايەنەكانى پىۈىستى ژيان
 دەگرىتەۈە ، ئۇۈەى جىى داخ و ھەسرەتە ، ئۇۈەيە كەلە

رۆژگارى ئەمپۇماندا، ئەو لاسايىكردنەوئە لە لايەن
 پۆلەكانمانەوئە بە (كچ و كوپ)ەوئە، تەشەنەى كردوئە، لە
 جۆرى قژتاشين و ملوانكە لەملكردنى كوپەكانمان. بى
 ئەوئەى پۆژىك لە پۆژان، باوانيان، ناوئەپۆكى ئەم
 فەرموودەيان بۆ روون بكەنەوئە يان ئامۆژگارىيەكى
 باوانانەيان بكەن، چونكە شتەكە بەو سادەيەئە نە! كە
 باسى لىوئە دەكرىت. لىرەدا، ئەوئە پادەگەيەنم وازەيتان لە
 بەرنامەى خودا و پېغەمبەر (صلی الله عليه وسلم) ياخى
 بوونە لى يان و، پەپرەوكردنى بەرنامەى دوژمنانى ئىسلامە،
 ئىستاش كاتى ئەوئە هاتوئە كە دلەكانمان بە ئيمان ئاو
 بدەينەوئە، بۆئەوئەى بكەوئتە ژىر بالى رەحمەتى خوائى
 مېھرەبان و، بۆ ئەوئەى بتوانين بەختيارى دونياو پۆژى
 دوایى وەدەست بەينين و گوشتار و پەفتارمان پىك بن
 لەگەل ئەو بەرنامەيەى كە خوا بۆى هەلبىزاردووين و ئىمەش
 پى پازى بووين و كردوومانە بە ئايىنى پەسمى خۆمان و
 ناوئىشانى ناسنامە (هوية) كانمان. لە كۆتاييدا، لە خوائى
 مېھرەبان داواكارين كە ئەم هەولەمان لى قەبوولە بفەرمووئىت
 و بىكات بە پردىك بۆ دەرباز بوونمان لە زەلكارى نەفامى و
 بى باوئەپى و، بەرەو بەختيارى و سەرفرازى دەستمان
 بگرىت. هەروەها ببىت بە هۆكارىكى كاريگەر بۆ گەيشتن بە
 پاستىيەكان و، لەخوائى بالادەست داواكارين گشت لايەكمان
 سەركەوتوو بكات، هەروەها داواكارين هاندەرمان بىت كە

تەنھا لە ژێر فەرمانپەرە وایەتی ئەودا کاریکەین و، لەو سنوورە
 دەرنەچین کە ئەو (جل جلاله) بۆی نەخشە کێشاوین و،
 خوشک و براکانمان پێنمایی بکات و پاگیرمان بکات لەسەر
 ئیمان. وە دروود و سلامی خواش برژێت بەسە پێغەمبەر
 (صلی الله علیه وسلم)، وە بنەمالە و یار و هاوڵەکان و
 شوێن کەوتوان و، زیندوو کەرەوانی سونەتەکانی پێغەمبەری
 پێشە و امان (صلی الله علیه وسلم). انشاء الله.

چاپى دووھم

بەناوى خاى مەزن

پېشەكى چاپى دووھم

سوپاسىكى بى پايان بۆ خاى پەرۋەردگار، درود و سەلامى
خاىش بېرئىت بۆ سەر پېغەمبەرى نازدار (صلى الله عليه وسلم).
دواى تەواو بوونى دانەكانى چاپى يەكەمى ئەم نامىلكەيە،
زانيمان كە داوايەكى زۆرى لەسەرە، بە جۆرىك لە ھەندى شوين
فوتۆكۆپى كراوھ. ئەمەش خۆى لەخۆيدا بەلگەيەكە، ناوھپۆكى
ئەم نامىلكەيە (سوپاس بۆ خودا) پۆلى خۆى بىنيوھ و ديارە
خوشكانمان بە پەرۇشن بۆ زانين و تىگەيشتنى ئايينەكەيان.
ئىمەش لەسەر پرانسيپى ئەو خالانە و چەند مەبەستىكى تر، كە
خاىزارين پەزامەندى خاى پى بەدەست بىنين، پىارماندا
جاريكى تر چاپى بگەينەوھ، بەجۆرىك كە (پېش دەستىەكى)
بخەينە سەر و، مېژووى سەرھەلدانى پلانى دوزمن كارانەى دژبە
(حىجاب)ى تىدا پوون بگەينەوھ.

- ۱- ئەم نامىلكەيە زۆر بە دلسۆزى دەدوئىت و پەرۇشى
پزگاركردى خوشكانمانە لە خەشمى خاى گەرە.
- ۲- ئەم نامىلكەيە، داوا لەو خوشكانە دەكات كە سەرقال و
ھەناسە سوارن بەدواى لاسايى كردنەوھى مۆدىلات، ئەو
مۆدىلاتانەى كە كۆمپانيا گومان لىكراوھكان پەواجى بۆ
دەكەن و، گرنگىەكى لە رادە بەدەرى پى دەدەن، تەنھا

مه به ستیشیان وه ده ست هیئانی سامان و ئافره ته .
 چونكه لای نه و كۆمپانیانه ئافره ت ههروهك كالا یه کی تر،
 سهیر ده کری و مامه له ی له گه لدا ده کری ت و بازاپه کانی
 پی خۆش ده کری ت. ئه وه نیه به جوانی ئافره ت، ریکلام
 بو کالاکانیان ده کهن؟! ناوه پۆکی ریکلامه کانی
 واده گه یه نی: هه ر که سێک سامانی هه بی ت، هه م کالۆ، هه م
 ئافره ت به ده ست دینیت، له ناو هه ر گه لیکیش ئافره ت بوو
 به په رستراو، ئه و مال ئاوا یی له و گه له بکه . له م
 نامیلکه یه دا، ده مانه وی ژن خۆی له پله و پایه کی به رز
 بدۆزیته وه که شایسته بی ت به به رزیه تی ژن و بتوانیت
 پۆلی سه ره کی خۆی بنوینیت، له پیگه یان دن و دروست
 کردنی پیاوانی به هیژو خاوه ن هه لۆیست، چونکه هه ر ژنه
 بێشکه ولانه ی دروست کردنی پیاوان.

۳- له م نامیلکه یه دا، داوا له خوشکانمان ده که یه ن، که
 پۆشاک ی حیشمه ت و شه رمدا ری بپۆشن، بو ئه وه ی بتوانن
 خۆیان به یاریژن له چاوی نه خۆش و ژه هراوی، که هه میشه
 به دوا ی ئه وه ن که ئافره ت بکه ن به نیچیر و ژه میکی
 دامرکاندن ی چه ز و ئاره زوو ه کانیان.

۴- له م نامیلکه یه دا داوا له خوشکانمان ده که یه ن (بلا پۆش)
 بپۆشن، بو ئه وه ی بتوانن که سایه تی خۆیان و
 تاییه ته ندیه کانیان به یاریژن و بتوانن فه رمانه کانی خودا و
 پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) به جی بگه یه نن:

۱- بو ئه وه ی بتوانیت خۆی بخاته ناو قه لایه کی پارێزراو

و کهس نه توانیت دهست دریژی بکاته سهری و، تاک
و کۆمه ل پارێزراو بیت و پێیه وه گرفتار نه بن.
ب- بۆ نه وهی ئافرهت بتوانیت له ڕێگای خۆپاراستنه کهیدا
نه وهی نوێ دروست بکات.

ئه و بالا پۆشه ی (حیجاب) ه ی که ئیسلام داوای پۆشینی
دهکات، ته نها هه ر بۆ دا پۆشینی جهسته نه! به لکو په یامیکی
پیروزی باوه رپه و، ناو نیشانی ئافرهتی تیدا وه دی دهکریت.

خوشکی به ریز: وێرای سه لام، نه و په ری سه رفرازیت بۆ
ده خوازم. ئه م نامه یه بۆ تۆی به ریزه، به و هیوا یه ی بتوانیت
په زامه ندی خوای بالاده ست وه ده ست بێنیت و بکه ویته ناو
ژیا نیکی پر له خێرو خوشی هه می شه یی. له م نامیلکه یه دا زۆر به ی
ئه و بیا تو یانه ی ڕێگه ر له پۆشینی بالا پۆش، ده ست نیشانه مان
کردوون و، به چاره سه ریه کی گونجاو وله باری ڕێک له گه ل
هه سه ته کان. خوای کار به جی ده یه ویت تۆ پارێزراو بیت و دوور
بیت له سوکایه تی پی کردن، چونکه ئیبلیس و هاوکارانی
هه می شه له خلیسکاندن تان و بیا نو ی خه یالیت بۆ ده نینه وه، تا
ببیت به بووکه شوو شه ی به رده ستیان و، چۆن یان بویت به کارت
بێنن بۆ گو مپا کردنی گه نه چه کا نه مان.

خوشکی به ریز ناگا دار به نه که ی ببیت به نیچیری پلانه کا نیان
و شه ی تان به سه ر ئایین و بی گه ر دیه که ت زال نه بیت، به
پازاندنه وه ی پاسا وه کان. باش ئی و وورد به ره وه، کام ڕێگا
هه لده بژیریت؟ ڕێگای رێنمووی یان ڕێگای سه رگه ردانی؟

نایا ئافرهت به خو سفوور کردن به خته وەر ده بیټ ؟

به خته وهری ویستیکی دهر وونه کانه، بزیه ده بینین ههول و کۆششه کان له گهردان بۆ و ده دهست هیئانی، هه مووشمان به دواى به خته وهریدا ده گه پڕین. با بزانی نایا، به خته وهری له سامان و ژیاى هه بوونی و جوانی و پاکردن له دهست گشت به ها به رز و یاسا کاندایه ؟ وه نایا ئافرهت به خته وهری خوێ ده دۆزیته وه له کاته ی شوین که وتووی چه ز و ئاره زوو و شه ی تانه که ی ده که ویت ؟ به پشت گوی خستنی هه موو ئه و په وشت به رزی و داب و نه ریتانه ی که له باوک و باپیرانه وه بۆی به جی ماوه و، خوێ سفوور کردووه ؟ وه ئه گه ر بیټ و به راورد کردنه وه یه کی ویزدانانه بکه ین له نیوان ئافرهتی رۆژئاوایی و، ئافرهتی موسوڵمانی پابه ند به ئاینه که یه وه، ده بی کامیان باری گوزهرانی باشت ر بیټ وله خویشی و به خته وهریدا بریټیت ؟ هه لبه ته ئافرهتی موسوڵمان له وان زیاتر له خویشی و به خته وهریدا ده بیټ، ئافرهتی رۆژئاوایی هه میشه له دلله پاوکی و نه خویشیه درێخایه نه کاند ده ژیت و، شه و خهوی لی ناکه ویت مه گه ر به به کار هیئانی چه ب و هیمن که ره وه کان (مه دئات) و ماده ده بی هۆش که ره کان نه بیټ ! ژیاى، ژیا نیکی ماده ی ته واره، هه ست به ئۆقره و دلنیا یی ناکات، میرده که ی دۆستیکی (عه شیه) ی هه یه، دایک و باوک ده ستیان له یه ک به رداوه و،

هه‌ریه‌که بۆخۆی له لایه‌ك ده‌ژیت و ئافره‌تانیش له لایه‌کی تر.
ئەزمونی ئافره‌ت له‌گەڵ پیاواندا، پریه‌تی له‌ دەر دوو مه‌ینه‌تی و
تالی، هه‌ر مه‌موویان له‌ گۆشه‌ی جه‌سته و چیژ لی وەرگرتن
سه‌یری ئافره‌ت ده‌که‌ن، ئەو ئافره‌ته (پۆژئاواییه) هاو‌ده‌لایه‌تی
چه‌ندین پیاوی کردووه و له‌گەڵ چه‌ندان هاموشۆی هه‌بووه و
له‌گەڵ چه‌ندان هتد، له‌کۆتایشدا، سه‌رئه‌نجامی ئەو
په‌یوه‌ندیانه لیك دایان و دووبه‌رکی لی ده‌که‌وێته‌وه، ئەمه‌ به‌ر له
هاوسه‌ربوونیان، که‌چی ئەوه‌ی دوا‌ی ژیا‌نی هاوسه‌ریه‌تی، ئەو
ئافره‌ته له‌ ژیا‌نێکی پڕ له‌ دهرده‌سه‌ریدا ده‌ژیت، ئەگه‌ر
شووه‌که‌ی پا‌ره‌ی نه‌ما، ئەوا ئەو ژنه‌ واز له‌ می‌رده‌که‌ی دینی‌ت و
یه‌کیکی تر ده‌کات به‌ سیسه‌م نشینی می‌ردی پێشوو‌ی و،
مه‌اله‌کانیشیان بۆ خا‌نه‌ی بی نه‌وایان!! به‌گۆی‌ره‌ی ئاما‌رده‌کانی
جیهان، به‌کاره‌یتانی توندو تیژی دژ به‌ ئافره‌تانی رۆژئاوا له
لایه‌ن پیاوانه‌وه، زۆر، زۆتر و در‌ندانه‌تره له‌وه‌ی له‌ نی‌وان
پیاوان و ئافره‌تانی موسو‌لمان دا هه‌یه. که‌چه‌کانیان، به‌ده‌گمه‌ن
ده‌بینرێت که‌ گه‌یشته‌بیته‌ ته‌مه‌نی (١٤) سا‌لی و که‌چیتی خو‌ی
پا‌راسته‌بێت و دووگیان (حامل) نه‌بووبێت، هه‌شتا هه‌ر
له‌سه‌ره‌تای ناوه‌ندیه! کاتی منداله‌که‌شی ده‌بێت (ئمه‌ نه‌گه‌ر
حه‌بی (منع الحمل)ی به‌کار نه‌هێنابی و، له‌به‌ری نه‌چواند‌بێت)،
لای دایکی جی ی دی‌لێت و به‌دوا‌ی کو‌په‌ قۆزێکی تر دا ده‌که‌رێت،
بۆ ئەوه‌ی مندالیکی تری ببێت له‌و دۆسته تازیه‌ی ... ئیتر هه‌ر
به‌م شیوه‌یه ... ئایا ئەمه‌یه ئازادی؟ به‌لکو ئەم کاره‌سات و

مالویرانیه. ئەمە مشتیکە، خۆ میشتا نه چووینه ته ناو باس و
مه‌رگه‌ساته‌کانی (نایدن) وه‌تک کردن و بازرگانی کردن به
ئافره‌ت، که بۆته بازرگانیه‌تیکی قازانچ خه‌یالی، که چهند
کۆمپانیایه‌کی گه‌وره و مافیای به‌ناوبانگی ناسراو به‌پۆه‌ی
ده‌به‌ن.

ئايا تۆ جارى بچووكيت؟ ئايا بالا پۆش پيئوهرى رەوشتى كەسيك نيه؟

حيكمه تى بالا پۆش

ئىسلام ئايىنى خۇ پاراستنه بەر لەوہى ئايىنى چارەسەرکردن
بىن، كاتىك بالا پۆش بەسەر ئافرەتدا پيئويست دەكات، بۇ
پاراستنەيەتى لەو شتانەى كە هيچ حسابى بۇ نەکردووه، بۇ
ئەوہى ئافرەت ئازار نەدرىت، دور بىت لە دەست دريژى
پياوان. ھەروھە بۇ ئەوہ ھاتووه وروژان و فیتنە و شەر پى
فروشتنيان لەسەر قەدەغە بکات. بى گومان كاتىك وروژان
ھەبىت، خۇ وەلامدانەوہشى دەبى! بە كچىكى زانکۆيم ووت،
ئايا ئەو جل و بەرگەى تۆ ھەزوو ئارەزووى گەنجان
ناووروزيئيت؟ ئەمە شەر پى فروشتن نيه بە ھەرزەکاران؟ ئايا
ئەو گەنجە ھەول نادات بە ھەر ريگايەك و بەھەر شيئوہەك بىت،
لەيت نزيك بىتەوہ؟ دەفتەريك؟ مەلزەمەيەك، شتىكى لەو
بابەتانەت لى داوا بکات، تەنھا مەبەستيشى نزيك بوونەوہیە
لەيت، نەك بۇ ئەو زانست و زانيارىەى ھەتە، بەلگۇ بۇ ئەوہى لە
نزيكەوہ چيژ لە گەرمایى جەستەو جوانى و جل و بەرگە
رازاوہكەت وەربگريت.

كچه ووتى: ئەمەيان سەر بەستى خۆمەو، مەن خۆم بۆخۆم ئەو
 پۇشاكەي بىمەوئى بېيۆشم ھەللى دەبىژىرم. واللە دەنا مەن نوئىژ
 دەكەم و پۇژو دەگرم و قورئان دەخوئىنم ...! پىم ووت:
 خوشكى مەن، دەمەوئى ديارىكەت پىشكەش بىكەم، كە بىرىتە لە
 كىتەپك، تايىتە بە (بالاپۇشى)، مەن داوات لى ناكەم كە
 (حىجاب-بالاپۇش) بېيۆشەيت، بەلگەو ھىوادارم يەكەم جار
 ديارىكەم لى قەبول بىكەيت و، دەمەوئى بىزانم دواي
 خوئىندەنەوئى، بىرو بۆچوونت، چۆن دەبى؟ چۆنكە مەن دەمەوئى
 لەسەر بىنەماي زانستى و بەلگەو گۆرىنەوئى پراو پىشنىيار بونىيات
 نەرەكان گەفتوگۆ بىكەم، دواي ئەوئى قەسەكانى پەسەند كەرد،
 لەخوئى مېھرىبان پارامەوئى پىنمەوئى بىكات و چاوەكانى بە
 نوورى ئىمان پەوون بېيەتەوئى. لىرەدا دەمەوئى بلىم: لەوانەيە
 زۆربەي خوشكانمان لە ھۆكم و ھىكمەتى بالاپۇشى ھالى
 نەبووئى بە چەمكە شەرىكەي و كەسەش بە پىي پىويست
 ھەللى نەدەبى ھالىيان بىكەن، ئەگىنا زەھمەتە، ئافرەتەك بلىت:
 مەن موسولمانم و قورئان دەخوئىنمەوئى و نوئىژ دەكەم و
 بەگۆئى خەش ناكەم! لەم بوارەدا ...! بىروابىكەن
 زۆرتر سىناكە. واپىنە بەرچا (تۆلەشەرى مەدەنە دایتولە گۆرەك
 دانىشتوئى تەوئىفە مەبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) نامادەيە وپىي وئى (كچم
 خۆت داپۇشە)، دەللى: بىوورە لەمەيان بە گۆيت
 ناكەم ...؟؟؟؟؟؟؟؟

ھەر لىرەدا، دەمەوئى سەرنجى كچانى كورد، پاكىشم بۆ

چەند دیمەنێکی پۆژئاوا و چۆن ئافرهتی موسوڵمان، خەبات دەکات و تۆ دەکۆشیت لە پێناو پاراستنی شەپەف و ناوینیشانی پایەبەرزى که (حیجاب)ە. ئایا هەوالی خوشکەکانی خۆت بیستوو و چیان پێ کرا لەو کاتەى بە (حیجابەوه) دەچوونە قوتابخانە لە هەریەکە لە (فەرەنسا و ئەلمانیا)؟ وە ئایا دەنگ و باسی (مەرۆه قاوقچی)ت بیستوو لە تورکیا؟ وازی هێنا لە ئەندامیەتی پەرلەمان و کورسی ناو پەرلەمان، لەپێناو هیشتنەوهی حیجابەکەى بە بیگەرەى؟ ئەوانە بکە بە پیشەنگی خۆت؟ چونکە، لاسایی کردنەوهی پێژداران، لە پێژداریه‌وه‌یه، (مەرۆه) پەرلەمانی جێ هیشت، چونکە عەلمانیه‌کان پێگەیان پێ نەدا بە حیجابەوه بچێتە ناو پەرلەمانی دەولەتیکی عەلمانی؛ بەلام لە رۆژی ۹-۲-۲۰۰۸، پەرلەمانی تورکیا بەزۆرینەى دەنگ بریارێکیان هەموار کرد بە پێگەدان و چوونە ناو قوتابخانەو فەرمانگە حکومیه‌کان و شوێنە گشتی یەکان بە (حیجابەوه).

دوای ئەو گەشتە خێرایەو دەستنیشان کردنە گونجاوه‌کان، بۆ گشت پاساوه‌کان و لیکۆلینه‌وه‌یان ژماردنیان، کە زۆربەى سفووهرەکان پەنايان بۆ دەبەن و دەستیان پێوه دەگرن، وە بۆ ئەوهی بگه‌یتە راستی ی مل کەچ کردنت بۆ فەرمانی خواى گه‌وره، و، خۆت پزگارکەیت لەو پاساوه‌ خەیاڵاویانەى کە، خواى کاربەجێ پێشتیوانی کردین لە پوچەل کردن و لەکارخستنیان. ئەى ئێستا چ پاساوێکت بە دەست ماوه؟ بۆ ئایا تۆ پاکزیت لە خۆت؟ وە ئایا هەر بەردەوام دەبیت لەسەر ئەو شیوازه‌ى لە

سەرى بوويت؟ بۇ زياتر بىر ناكەيتەو؟ سەيرىكى خۇت بىكە،
 رۇڭ بە رۇڭ لە دەرگاكانى گۆپ نزيك دەبيتەو. چيت ئامادە
 كىردوۋە بۇ ۋەلامدانەۋەى پىرسىيارەكانى فريشتەكانى خۇاى
 گەورە؟ بە چ روۋيەك دەچيتە بەردەم خۇاى بەرزو بلند؟ شەرم
 داتناگىت ئەو رۇڭەى خۇاى گەورە لىت دەپىرسىت؟ ئەى
 بەندەى من، بۇ گوپراپەلىت نەكردم؟ بۇ پەيوەست نەبوۋى بە
 جى بەجى كىردنى فەرمانەكانم؟ يان، سى ۋ دوۋى لەگەل
 دەكەيت ۋ، دەلى ى : خۇايە قەناعەتم بەو فەرمانانەت نەبوۋ!
 خۇاش پىت دەلى: قەناعەتت بە فەرمانەكانى من نەكرد؟ كە
 ھىچ نابەجى يەكيان تىدا بەدى ناكىت نە ئىستاۋ نەلە دوارۇڭ.
 يان قەناعەتت بە فەرمودەكانى محمدى خۇشەويستى من نىە
 (صلى الله عليه وسلم)؟ با ئىستا پىرسىيارىكى تىرت لى بىكەم: ئايا
 خۇاۋ پىغەمبەرى خۇات (صلى الله عليه وسلم) خۇش دەۋىت؟
 ئەگەر وتى (نا)! خۇ ئەم جۆرە ۋەلامە لە بازىنەى ئىمان
 ۋەدەرت دەنى (خۇا پەنامان دات)، ۋە ئەگەر ووتى (بەلى)
 خۇاۋ پىغەمبەرەكەىم خۇش دەۋىت، ئەۋا دىسان پىرسىيارىت لى
 دەكات، بەلگەى خۇشويستىت بۇ خۇا ۋ پىغەمبەر چىە؟ خۇ
 ئاشكرايە، تەنھا پاگەياندىكى زارەكى بەس نىە. دەبى ئەۋ
 خۇشەويستىە بسەلمىتت. چۇن ۋەلامى ئەم ئايەتە دەدەيتەۋە
 كە خۇدا (جل جلاله) دەفەرموۋىت

اَقْتَرَفْتُمُوهَا وَتَجَارَةً تَخْسُونَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبُّ
 إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ
 بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ (التوبة: ۲۴)، واتە ئەى

محمد (صلی الله علیه وسلم) پټیان بلّی: نه‌گه‌ر باو و باپیرتان و رۆلّه و نه‌وه‌کانتان و براکانتان و هاوسه‌ره‌کانتان و عه‌شیره‌ت و هۆزه‌کان و مالّ سامانیکه که به ده‌ستان هیناوه، یاخود بازرگانیه‌ک ده‌ترسن که شکان و بیّ بازاپی رووی تیّبکات و خانوبه‌ره و کۆشک و ته‌لاریک که هه‌زده‌که‌ت لیّتان تیّک نه‌چیت و دلّخۆشن پئی، لاتان خۆشه‌ویست ترو نازدارتر بیّت له‌ خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و جیهاد و تیّکۆشان له‌ پیناو ریّازی نه‌و زاته، ده‌ نه‌وه چاوه‌پوان بن، هه‌تا خوای گه‌وره دیت به فرمانه‌کانیه‌وه و (تۆلّه‌تان لیّ ده‌سستیڤیت) خوای په‌روه‌دیگاریش هیدایه‌ت و رینمووی قه‌ومی یاخی و له‌ سنوور ده‌رچوو نادات. ته‌فسیری ناسان لا‌په‌ره (۱۹۰) چاپی هه‌شته‌م.

(۲) (قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ) (ال عمران : ۳۱)، واته: نه‌ی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) به ئیمانداران بلّی: نه‌گه‌ر ئیوه‌ خواتان خۆش ده‌ویّت ده‌ شوینی من بکه‌ون و له‌ فهرمانی من ده‌رمه‌چن، نه‌و کاته‌ خواش ئیوه‌ی خۆش ده‌ویّت و له‌ گونا‌ه و هه‌له‌کانیشتان خۆ ده‌بیّت، نه‌و خوایه لیّ خۆش بوو میهره‌بانه. ته‌فسیری ناسان لا‌په‌ره (۵۴) چاپی هه‌شته‌م.

شاعیر ده‌لی: (لو كان حبك صادقا لاطعته ان المحب لمن يحب مطيع) واته: نه‌گه‌ر خۆشه‌ویستی به‌که‌ت راستگۆ بیّت نه‌وا گوپړایه‌لی ده‌بیّت، چونکه خۆشه‌ویست بو خۆشه‌ویسته‌که‌ی گوپړایه‌له.

((چرپەي دئسۆزىك بەگۈيى سفوردا))

خوشكى من: من لە پېتناو خوادا تۆم خوش دەوئەت.
خوشكى من: وەبىر خۆت بېنەو وە وای دانى تۆ لە ئاورىنگ
کردن و ساتەكانى مردن دايت و، فريشتهي گيان كيئش، ئىستا
خەريکه لە پى يەكانتەو وە رووحت دەكيئشيت. خوشکۆلە : وا
بىنە بەرچا و لەناو کونجى گۆرپەکەت دانىشتووی.

ئەي خوشکە، وەلامى ئەو دوو فريشتانەت لایە کە لیت
دەپرسن لەناو گۆردا؟ ئەرى خوشكى: کاتى ئەو نەهاتووە
بگەریتەو وە لای خوا و تەویە بکەیت؟ خوشکە: کاتى ئەو
نەهاتووە بترسىي لە سزای خودا؟ خوشکە (الم یأ للذین آمنوا
ان تخضع قلوبهم لذكر الله) ئەم ئایەتە بۆ ئیماندارانە. واتە: کاتى
ئەو نەهاتووە بۆ ئەوانەي ئیمانیا ن هەيە کە دلەکانیا ن مل کەچ
بیت بۆ یادکردنەو وەي خودا؟ خوشکە من: نەفرەت لە شەیتان
بکە، چونکە ئەو رێگرە لە تەویەکردنت. خوشكى من: هەلسە
لەخەو.....

خوشكى من: خواي پەرەردگار بانگهێشتت دەکات بۆ،
بەهەشتيک کە پانی یەکەي هێندەي ئاسمانەکان و زەوی یە.
خوشكى من (ئالای بالاپۆش، حىجاب) بەرزبکەرەو وە، چونکە
ئەم حىجابە سیمای ئیمانته، (خىجاب) هیز و ئیمان و پاکی و
داوین پاکیه. خوشکۆلە: دەبیت کەسيک هەبیت وەلام بەداتەو وە؟

ره‌حمه‌تی خودا له‌و شاعیره‌ی که ده‌لی:

یاخادم الجسم کم تشقی بخدمته
اتطلب الريح فیما فیہ خسران؟
اقبل علی نفس واستكمل فضائلها
فانت بالنفس لا بالجسم انسان

واته: ئه‌ی خزمه‌تکاری جه‌سته چه‌نده خۆت به
خزمه‌تکردنیه‌وه شه‌که‌ت ده‌که‌یت ئایا داوا‌ی قازانج له‌ شتێک
ده‌که‌یت که خۆی له‌ خۆیدا دۆپاوه؟ روو بکه‌ره نه‌فسه‌که‌ت و
چاکه‌کانی وه‌ده‌ست بینه، چونکه‌ تۆ به‌ ره‌وشت مروّثیت نه‌ک به
جه‌سته. خوشکی من: ئیستا به‌لێ هه‌ر ئیستا له‌ ناخی دلته‌وه
بلی، خواجه گیان، ته‌وبه‌ بیت گه‌رامه‌وه لات.

(دەروازەيەکی کراوە بۆ چەند پرسپاریکی راشکاوانە)

پ: لەوانەيە پرسپارم ئی بکەیت: ئەگەر سفوور (التبرج)
پوالەتیکي نامۆیە بەسەر کۆمەلگاکیمان و حەپامە لە
عەقیدەمان، ئەي بۆ لە ولاتی ئیمە سەری هەلداوە و
بلاوبۆتەو؟

وەلام:

- ۱- لاوازی ئیمان و، نەترسان لە خوای گەرە.
- ۲- نا دانایی بە حوکمەکانی ئاین، بەتایبەتی ئەو
حوکمانەي تایبەتن بە جل و بەرگ لە ئیسلامدا.
- ۳- لاسایی کردنەوێ کۆیرانە و شوین کەوتنی هەنگاوەکانی
شەیتانەکانی مەرۆف و جنۆکە.
- ۴- بلاوبوونەوێ جل و بەرگی شیوازی خۆرئاوایی،
گوناھەکەش دەکەوێتە ئەستۆی ئەوانەي دەیان هیئن.
- ۵- پۆلی پاگەیانندن بە هەردوو لایەنی بینراو و بیستراو و
خویندراوەکان.
- ۶- لاوازی پاگەیانندن و بانگەوازی ئیسلامی.
- ۷- کەم تەرخەمی پیاو لە گەیانندنی پۆلی پتویست لەناو
خێزاندا.

(زیانه‌کانی سفووری)

له حیكمه‌ته‌کانی خوای پاك و بېگه‌رد، ئه‌وه‌یه، هیچ شتێك
حه‌رام ناكات، مه‌گه‌ر زیانیكی ئاشكرای نه‌بێت بۆ دین و ژین.
سفووریشی هه‌رام كرده‌وه بۆ ئه‌وه‌ی كۆمه‌لگا و ئادابه‌كان و
ره‌وشت و به‌ها به‌رزه‌كان پارێزراو و پاك و بېگه‌رد بن.

أ- زیانه‌كانی به‌سه‌ر خودی ئافره‌تدا:

۱- ئافره‌تی سفوور هه‌لده‌قۆزێته‌وه بۆ به‌كاره‌یتانی له
روژنامه‌ و فیلم و ريكلامه‌ بازرگانیه‌كان، بازرگانی پێ
ده‌كری‌ت بۆ كیش كردنی زۆرتین ژماره‌ له‌ كریاران.

۲- ئافره‌تی سفوور هه‌رده‌م دووچاری ئازار و شه‌پ پێ
فروشتن ده‌بێته‌وه له‌ لایه‌ن خه‌لكانی ته‌له‌كه‌بازه‌وه.

۳- سفووری سه‌ركه‌شه‌یه‌ك ده‌دات به‌ ئافره‌ت كه‌، رێگا
به‌خۆی بدات ده‌ربچێت له‌ سنووره‌كانی ئایین و
ره‌وشت.

۴- سفووری وا ده‌خوازێت كه‌ له‌ به‌ره‌ به‌یانكی زوو، له‌خه‌و
هه‌لسی‌ت، بۆ ئه‌وه‌ی قژ و تیتكی رێك بخات و جل و
به‌رگی چوونه‌ ده‌ره‌وه‌ی شیک بكات و، موکیاچ و ره‌نگی
گونجاو له‌گه‌ڵ له‌گه‌ڵ جل و به‌رگه‌كانی بكات. +ئه‌مه‌ش
كات و ماندوو بوونێكی زۆری ده‌وێت و لێ به‌فیرۆ
ده‌دات. هه‌روه‌ها دوا ده‌كه‌وێت له‌ نه‌نجامدانی ئه‌ركه‌
سه‌ره‌كیه‌كانی ناو مال و قوتابخانه‌.

۵- تووش بوونی نه‌ندامه‌ رووته‌كانی جه‌سته‌ی به‌ جووره‌ها

نه خوښی ترسناکی وهك: شيرپه نجه. به لگه و راپورتي
زوري گوښار و راپورتي پيڅخراوه كاني ته ندروستي
جيهاني له بهر ده ست دان و گه واهي له سره دده ن و
نم پاستيه ده سه لميټن.

ب- زياته كاني به سر پياو:

۱- تووش كردني پياو، به تاييه تيش گه نچ، به سر پيچي
كردني فرمانه كاني خوي گه وره، نه ویش به سر پر كردن
و به دوداچووني چاوه كان به نيگا سر نچ پاكيشه ره كهي
نافره تي سفور.

۲- هه روه ها سفوري وا له پياو ده كات، زياتر گرنگي به
رواله تي خوي بدات و زياد له پيوست، تا ده گاته
حاله تي (نه ژن و نه پياو) و، ده يگه يه نيټه توخمي سي
يه م بؤ نه وه ي نافره تي سفور بؤ لاي خوي كيش بكات.

۳- هه روه ها سفوري، پله و پايه و كه پامه تي كه س و كاري
نافره ته سفوره كه له كه دار ده كات (باسي كومه لگايه كي
بروادره كه ين). نه گه ر بيت و، پياويك، يان باوكيک، يان
برايه ك، له گه ل هاوسه ره كهي، يان كه كه ي يان خوشكه
سفوره كهي به شوينيكا بروات، چي ي گوي لي ده بيت
و چي ده بيستي؟! جگه له قسه ي ناشرين و شه پ پي
فروشتن و، سه پر كردني نه بيت! به لام چون
سه پر كردنيك؟! وهك بلي ي كوپه شتيكي وون كرد بيت
و وا گومان بيات كه نه و كه سفوره شته كهي له ناو
چاو و سينه يدا حه شاردا بيت!

ج- زیانه‌کانی به‌سەر کۆمه‌لگه‌دا:

۱- وروژاندنی ئاره‌زوو و سه‌ره‌ل‌دانی گه‌روگرفت له
ئه‌نجامی به‌دواداچوونی جوانی سفوره‌که و شه‌ر پێ
فروشتنی.

۲- کزیوون و سست بوونی توانای سی‌کسی، ئه‌ویش
له‌ئه‌نجامی تی‌ریوونی هه‌ریه‌که له‌ پیاو و ژن، به‌هۆی ئۆد
سه‌یرکردنیان بۆ یه‌کتر.

۳- نه‌وازه‌ی سی‌کسی: واته‌ سه‌ره‌ل‌دانی ناوازه، دوا‌ی
ئه‌وه‌ی هه‌ریه‌که له‌ ژن و پیاو ده‌گه‌نه‌ حاله‌تی تی‌ریوون
(الاشباع)، ئه‌ویش هه‌ر به‌هۆی سفوریه‌وه.

۴- سه‌ره‌ل‌دانی داوین پێسی (زنا) و نیشه‌نه‌کانی له‌ناو
کۆمه‌لگه‌دا.

۵- لێک هه‌ل‌وه‌شانه‌وه‌ی شیرازه‌ی خێزان.

۶- وازه‌یتان له‌ ژن هه‌یتان، پیاو وای لێ دیت گومان ده‌بات
به‌و کچه‌ی که ده‌یه‌وێت بیکات به‌ هاوسه‌ری خۆی؟
چونکه، وا گومان ده‌بات و ده‌لی: له‌وانه‌یه‌ ئه‌میشیان
هه‌روه‌ک ئه‌و کچه‌ بێت که په‌یه‌ندیم له‌گه‌ل‌یدا هه‌بووه‌!

۷- دا‌پووخانی ئابووری، ئه‌مه‌ش به‌ خه‌رج کردنی سامانیکی
ئۆد له‌ پێناو سفوریدا، له‌ جل و به‌رگی ب‌ریقه‌دار و
موک‌یاج و سه‌ردانی کردنی سال‌ۆنه‌کانی ئارایشتی
ئافره‌تان، ئه‌مه‌ش هه‌مووی پاره‌ی ده‌وی.

پترکراوی چاپی سی یه م

((بالا پۆشی ئافرهت))

به ریز دکتور (ابراهیم طاهر)، چه مکیکی بۆنداری پر له زانیاری پی به خشین دهریاره ی بالا پۆشی و فیتره ت. که به شیکه له تو یژینه وه ی ئاماده ی کردبوو، بۆ وه رگرتنی بپوانامه ی دکتورا له بوا ری پزشکی دا، که تیایدا به چه ندین سه رچاوه ی باوه رپی کراوی پزشکی و شه رعی، تو یژینه وه که ی ده وله مه ند کردبوو. ئیمه ش و یژای سو پاس و پیزانینمان ده ست خو شی لی ده که یین و خوا پاداشتی به خیری بداته وه.

((بالا پۆشی له فیتره و شه رعدا))

یه که م: کاتی هیلکۆکه ی ئافره ت، مو تر به ده کریت به یه کیک له تو یه کانی نیژینه که له لایه ن خوای زانا و کاریه جی، هه لده بژێردریت، ئه وه هیلکۆکه یه به په رو شه وه حه ز به پێگه یشتنی ده کات و شتیکی که م هه لده رپژێرت له دیواره که یه وه بۆ پیشوایی لی کردنی، جا ئه و تو یه ده چیته ناویه وه له ریگای تاجیکی په وه نه قداره وه، له ریگای ئه وه دیواره نه ستووره ی که به هۆی رژی نی (ئه کرۆسی نه وه یه). بۆ ئه وه ی ناوکه کانی

بهرامبر ناوکه کانی تر سه قامگیر بن، له و کاته دا هه ردو
 ناوکه کان، یه ک ده گرن بۆ ئه وهی هیلکۆکه یه کی موتریه کراو
 دروست بکه - النطفة الامشاج - وه له دواى ئه وه تاجه
 په ونه قداره که له بهر داده مالریت، دیواره که چهند ئه وه نندهی تر
 ئه ستوور تر ده بیټ، پيشوازی که ره کان و شوینه به یه ک
 نووساوه کان به سه ر ده کاته وه - Binding sites - بۆ
 ئه وهی به ره نگاری ئه و تویه زیادانه بیته وه و، پښگا نه دات فره
 به یه کگه یشتنی تر - poly sperm - . ئیتر به هیچ
 شیوه یه ک پښگیان پى نادات به هاتنه ژوره وه، هه رچه نده
 هه ولیش بده ن و، وازیان لى دینیت بۆ ئه وهی به ناهى سارده وه
 له سه ر دیواره ئه ستووره که دا بمن.

له بهر ئه وهی هیلکۆکه، وینه یه کی بچووکراوى ئافره ته، بۆیه
 هیلکۆکه، دیواریکی ئه ستووری هیه و ده وری ده دات و،
 بوونه که ی ده پاریزیت له ژینگه ی دهره وه یدا، جا چ بهر له
 گه یشتنی به توی رژینه وه بیټ، چ دواى به یه کگه یشتنی و
 جووت بوونی له گه ل ئه و تویه هه لبرژیدراوه یدا، لیږه دا
 ئه ستووری دیواری هیلکۆکه تیرکراوه که زیاد ده کات، بۆ
 قه ده غه کردنی هاتنه ژوره وهی توی نیرینه ی تر، چونکه بۆته
 خاوه ن شوو، ئه و هیلکۆکه یه سه رقالي دروست کردنی کۆرپه یه،
 دیواره که ش ده بیته په رده یه کی ماددی و، ههروه ها په رده یه کی
 مهعنه وی که خۆی ده دۆزیته وه له داوینپاکی و شه رم و
 شکۆداریدا. ههروه ها خواى پاك و بیگهره، په رده ی بۆ ئافره ت

دیاری کردووه و، پابه‌ندی کردووه به جوړه جل و به‌رگیگی
 تاییه‌ت که بیپاریزیت له مه‌ترسیه دهره‌کیه‌کان، وه هر به و جل
 و به‌رگ و په‌رده‌یه، ئافره‌تی موسولمان دهناسریتته‌وه، به و
 ناوه‌ی که بانگه‌وازی خوی جی به‌جی کردووه و وه‌لامی نه و
 فیتره‌ته خواییه‌ی داوه‌ته‌وه به پۆشینی بالاپۆش، به‌ر له شوو
 کردن و دوی شوو کردنیشی و، نه و ئافره‌ته به فیتره‌یه‌وه ریگا
 نادات که یه‌کیکی بیانی لی وه‌ژوور بکه‌ویت و، به‌یه‌ک
 گه‌یشتنی سیکسی له‌گه‌ل نه‌نجام بدات، چونکه خاوه‌ن هاوس‌هر
 و ماللی خویه‌تی و سه‌رقاله به منداله‌کانی و ریڅخستنی کاروباری
 ناو نه و ماللی که تاییه‌ته به‌خوی، وه بالاپۆشی (جل و به‌رگی
 شه‌رعی ئافره‌ت) جوانیه‌ک و پازاندنه‌وه‌یه‌ک به ئافره‌ت ده‌دات،
 هه‌روه‌ها نه و تاجه دره‌وشاوه‌یه‌ی به‌سه‌ریه‌وه‌یه‌تی، جوانیه‌که‌ی
 زیاتر ده‌کات، به‌جوړیک، هیچ جوانیه‌کی تر نه‌توانیت ململانی ی
 له‌گه‌لدا بکات هه‌رچه‌نده نه و ئافره‌ته هه‌ولیش بدات به زیرو
 گه‌وه‌ر خوی پرازی‌نیتته‌وه، چونکه نه و جوانیه‌ی یه‌که‌می
 جوانیه‌کی فیتریه. وه ده‌ستگرتن و پاریزی کردن له و پایه
 به‌رزانه - شه‌رپه‌ف و شه‌رم و داوین پاکي - که به‌رزترین و
 به‌هاترین شتی‌که که ئافره‌ت هه‌یه‌تی، له‌هه‌مان کاتدا
 له‌به‌رژه‌وه‌ندی ئافره‌ت و کومه‌لگادایه. وه‌به هیچ شیوه‌یه‌ک له
 به‌رژه‌وه‌ندی ئافره‌ت دانیه که واز له، خو‌داپۆشین و خو‌پاراستن
 بښیت و، رابکات به‌دوی دامرکاندنې حه‌ز و ئاره‌زووه‌کانی،
 به‌تاییه‌تی حه‌ز و ئاره‌زووی سیکسی، که کاریگه‌رت‌ترین و

ترسناکترین حهزه، وه ئیسلامیش سنوور و مهرجی داناوه له بهردهم ئهو ئارهزوویه، ئهویش له ریگای پۆشاک پۆشیندا، ههه له بهر ئه مه شه ئیسلام گرنگیه کی تایبه تی داوه به جل و بهرگی ئافهت، وه به شیوهیه کی تیرو ته سه ل باسی کردووه، به چه ن دین ئایه تی قورئانی و فه رمووده کانی پێغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم).

(سید قطب) ، ره حمه تی خوای لی بیّت، له ته فسیری ئه م ئایه ته دا: (يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَارِي سَوَاتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ) (الاعراف : ٢٦) دا ده لێ: هاوشانیه ک و هاوته ربیبه ک ههیه له شه رعی خوا دا له نیوان جل و بهرگ بۆ داپۆشتنی عه و ره ت و جوانکاری و، پارێزگاری دا (التقوى) دا. هه ردوکیان پۆشاکن، ئه مه یان عه و ره تی دل دا ده پۆشی و ده یارێنێته وه و، ئه وی تریشیان (بالا پۆش) عه و ره تی جه سه ته دا ده پۆشی و ده یارێنێته وه .

(ئارمانجەكانى بالاپۇش)

ئارمانجى ئىسلام لە بالاپۇشى ئافرەتدا، واتەبى بۆ بە دورە
 پەرىزگرتنى ئافرەت بى لەژيان، بەلگە بۆ داپۇشىنى
 جوانىيەكەيەتى، لەمەش زياتر بالاپۇشى ئافرەت لە ھۆكارەكانى
 خۇپاراستنى پىش وەختەى ئافرەتە دژى ھەر گومانىك كە
 ھەولى لەكە دارکردنى شەپەف و ناموسى بدات، وە رۆلى ئافرەت
 لە چەرخى سەرھەلدانى ئىسلام و سەردەمى پەيامى پىغەمبەر
 (صلى الله عليه وسلم) ئەو راستيانە دەسەلمىتن. وە ھەرودھا
 لە سەردەمى جى نشىنەكاندا و دواترىش سەردەمى داپوخان،
 باشتىن بەلگەن لەسەر ئەو راستيانە. (زىن للناس حب
 الشهوات)، واتە: خۆشويستن و گەپان بە دواى ھەزەو
 ئارەزەوھەكاندا، ھەر لە فەترەتەو بۆ پىاوان و ژنان
 پازاندرەوھە، وەك تاقى گەردنەوھەك بۆيان، وە يەكەمىن جۆر
 لە جۆرەكانى ئەو ھەزەو ئارەزەوھە بەگۆيرەى پىاوا، ئافرەتە.
 خوا جل جلالە دەفەرموئە: (زَيْنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ
 النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ
 الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ) (ال عمران : ۱۴) لە ئوسامە ابن
 زەيدەوھ ئەويش لە پىغەمبەرەوھ (صلى الله عليه وسلم) كە
 فەرمووئەتى: (ما تركت بعدي فتنة هي اضر على الرجال من
 النساء / بخاري) واتە: لەدواى خۇمدا لە ھىچ بەلەيكە ناترسم

له وهی له به لای ئافره تان ده ترسم به سهر پیاوانه وه. ئه گهر هاتوو نه و دووانه، به و چه زو و ئاره زووه یانه وه، سه ریه سته کی ته وایان وهرگرت و بی مه رج و سنوور و پنگایاندا به خۆیاندا به ئازادیه کی ره ها وه گهر بکه ون، ئه و دارووخان و نزمبونه وه بۆ ئاستی ئاره لای پیشوازییان لی ده کات. به لام خوای کار به جی چاره سه ری داناوه بۆ تیرکردنی ئه و چه زو و ئاره زووانه وه ک دانانی چه ندین پنگای راست و دروست، له وانه هاوسه رگیری و فره ژنی و، هاندان بۆ هاوسه رگیری و چه ندین یاسای تر که تایبه تن به خیزان و په یوه ندی سینکسی شه رعی. وه له نیو کۆمه لگادا پاراستنی چاوی داناوه یه که م جار بۆ پیاو دووه میش بۆ ئافره تان. هه روه ک رووتی و تیکه لاوی ناشه رعی چه پام کردووه له و حاالت و شوینانه ی که یاسا و سنووره شه ریه کانی تیدا ره چاو ناکریت. وه رینگاشی نه داوه به چوونه ده ره وه ی ئافره ت له مال، به بی کاریکی پیویست، وه ک چاره سه ریه کی پارێزگاری و رینگه گرتن له بلاو بوونه وه ی دارووخانی ره وشتی و گه نده لای، هه روه ک ئاماژه مان کردووه به زۆریه ی مه رجه کانی بالاپۆشی. خوای گه وره ده فه رمویت

اللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ (٣٠) وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ (النور: ٣١).

سه پاندن و فه رزکردنی بالاپۆشی به سه ر ئافره تاندا، له میانه ی ترس نیه له ئافره تانه وه، بالاپۆشیش مانای وانیه به هیچ شیوه یه ک نیشاناندانی که م ده سه لاتێ و بی توانایی

ئافرهت بى، يان كەم كوردنەوھى بى، لېلىو پاھىي يان بەكەم
 زاننى، بەلكو تەنھا بۆ ئەوھىيە نەبىتتە نىچىرى ھەلقۇستىنەوھ، لە
 نەنجامى وپووزانى پياو لەبەردەم ھۆكارەكانى كىش كوردى ئەو
 مى ياتىھى كەلە ئافرهتدا ھەيە، دەبى ئەمەش بزانن كە
 بالاپۇشى فەرمانىكە لە فەرمانەكانى خىوای گەورە و دەبى
 ئافرهتە موسولمان قەبولى بىكەت و پىي رازى بىت بە (سەمنا و
 اطەنا) وەلامى بداتەوھ، ھەروەك بۆ ماوھى چوارە سەدە
 قەبوول كراوھ و بى ھىچ نارەزايىكە و بى بەرزكردنەوھى ھىچ
 سىكالاىكە دژىھ پياو، چونكە ئەو بالاپۇشە، پياو بەسەرىدا
 نەسەپاندوھ بەلكو ئەوھى بەسەرىدا سەپاندوھى خولقنەر و
 خواكەيتى، لەم بارەيەوھ خىوای گەورە دەفەرمووئە: (وَمَا كَانَ
 لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ
 مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا)
 (الاحزاب: ۳۶) ئاينى ئىسلام بە ھىچ شىئەيەك قەدەغەي
 نەكردوھ، ئافرهت بە مى ياتىھەكى خوى بژىت، بە گشت
 پىكەتە ھەستى و جەستەي يەكانىوھ و، نەشى وىستوھ
 دايانمركىنئەت يا بىانخىكئەت، ھەروەك ھەندىك لە ئاھەزان
 تەپلى بۆ لىدەدەن، بەلكو رىگای پىداوھ كەلە مالى خۇيدا و بە
 ژيانى ھاوسەرگىرى خوى ژيانى بىتە سەر. ئىسلام بە
 تىروانىنىكى سلبى دەپوانئەتە ئەو ئافرهتەنەي خوى دەكەت بە
 پياويان خوى دەشوبەيتئەت بە پياو وەك پياو تەكەي،
 لەئەنجامدا مى ياتىھەكى خوى بۆ ھاوسەرەكەي خوى ناھىلئەت و

رەتى دەكاتەۋە. ھەرۈەك لەم فەرموودەيەدا ھاتوۋە كەلە ابن عباس (خوالياى رازى بىت) لە پىغەمبەرى خوا دەگىرپتەۋە (صلى الله عليه وسلم) كە دەفەرموۋىت: (لعن الله المتشبهين من الرجال بالنساء، والمتشبهات من النساء بالرجال) ئافرەت دەتوانىت و بۆى ھەيە پۈللەتى مى ياتى خۇى لە جل و بەرگ و خۇپازاندنەۋە ۋەدىاربخات لەنىۋ كۆمەلى ئافرەتاندا و لەنىۋ بازنى ئەو پىاۋانەش كە مەھرەمن و بۆيەك ناشىن. بەلام ئىسلام دەيەۋىت جۈلەى مى يايەتى ئافرەت رىك و پىك بكات لە ئياندا بە جۇرىك نەگۇرپىت بۇ ھۇكارىك پەۋشىتى پىس بكات و^(۱) لەداۋىن پاكىيەكەى لابتات، بەگشتى ئىسلام، بۇ ھەزو ئارەزوۋەكان سىستەمىكى داناوۋە نەخشەى پەيۋەندى نىۋان پىاو و ئافرەتى كىشاۋە و سنوورى بۇ داناوۋە، ھەرۈەھا چەند رى و شۈيىنىكى پراكتىكى داناوۋە بۇ دەۋرەدانى كارى ۋەۋوۋزاندن و كۆنترۇلكردى ھۇكارەكانى لادان، ھەرۈەك لەمەۋبەر ئامازەمان پى يان كرىد. لەو سالانىى دوايىدا زانايانى دەروونناسى خالىكى زۇرگىرنگيان ئاشكرا كرىد، دەربارەى خۇ شۈبھاندنى ئافرەت بە پىاو، دەرتەنجامەكان دەلىن: (ئەگەر دايك و باوك، بەردەۋتم بوون لە مامەلەكردىيان لەگەل كچدا، بەھەمان مامەلەكردىيان لەگەل كوپاندا لە ھەموو شتىكدا، لە جل

^۱ بخارى ۸۰-اللباس- باب ۵۹ الحديد ۵۴۶، ۲۲۰۷/۲* زكريا ابراهيم - سىكولوجيه المرأة. الصفحة ۴۹.

و بهرگ و روالهت، یان په‌روه‌رده‌کردن و بگره ناولینانیش، چەند
 ئاکاریکی دەرۋونی ترسناکی ئی رنگ دهاداته‌وه له ژيانی
 داهاتویدا. به‌ئێ له حەقیقه‌تدا کچی به‌ کوپرکراو واز له می‌ یایه‌تی
 خۆی ناهینیت، به‌لکو له‌و حاله‌ته‌دا کچ، وه‌ك گۆرانی بیژیکی
 بچووک دیته‌ به‌ر چاو، که‌ بلیسه‌ی ململانی‌ ی کچیتی ئی
 هه‌لده‌قولیت، ئه‌ویش به‌ نیغراکردنی به‌رامبه‌ر به‌ خۆ
 سفورکردن، هه‌روه‌ها ململانی‌ ی نی‌رایه‌تی له‌ شیوه‌ی
 دوژمنکارانه‌ و له‌پوو‌وه‌ستان. وه‌ کاتی‌ ئه‌و په‌تایه‌ له‌ده‌روونی
 کچه‌دا ره‌گ داده‌کوئی، له‌ دوا‌روژدا، ده‌بیته‌ نی‌چیری چه‌ندین
 نه‌خۆشی و گرتی دەرۋونی، له‌وانه‌شه‌ جار و بار به‌ره‌و کارو
 پیشه‌ی داوین پیسی و له‌ش فروشی هه‌نگاو بنیت.

دوا ووتنه :

خوشكى به ريز، دواى شه وهى توانيمان به پشتيوانى خواى
گه وړه، وه لامي شه و پاساوانه بدهينه وه كه له ناو كومه لدا باوون
و زږېه ي خوشكانمان، خويانيان پي له خسته بردوه، جاريكي
تر دمه وي شه دوه دوباره بكه مه وه كه نايى نيسلام، په يام و
به رنامه يه كي تيروته سله لي ژيانه و گشت بواره كاني ژيان
ده گريته وه و هيچ پاساو و پرسياريك نيه كه نيسلام، وه لامي
نه دايته وه و نه داته وه، چونكه نيسلام، نايى و، به رنامه ي
خودايه و، به رنامه ده ست كرده كان له ناو شه به رنامه به رفرارانه
جي يان نابيته وه. بويه تا كات ماوه، خوت بگه يه نه به كاروانى
باوه پداران و په يره وكردنى په يامى به رزي نيسلام، چونكه
روژگار زور به خيږايى ته مه نت ده خوات و رات ده پيچي و به ره و
مردن و ژيانى ناو گوږي پر له ناخوشي و مه ينه ت نزيك
ده بيه ته وه. با له م كه سانه نه ژمي درييت كه خواى گه وړه
ده رباره يان ده فهرمويت: (أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَى
فَمَا رِبْحَتْ تِجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ) (البقرة : ١٦) جا با له و
كه سانه نه بين كه گومپايى و سه رلي شيواوى ده گوږنه وه به
ريتمايى و په يره وكردنى فهرمانه كاني خواى گه وړه و

پښغه مبهركه ی (صلی الله علیه وسلم)، که نه بازرگانیه کانیان
 سوود به خشه و نه له و که سانه ن که ری راستیان گرتوته بهر.
 خوشکی به ریږم: چون به هیچ جوریک نامه وی که خوم بهر
 سزای خوی گه وره بکه وم، هه مان شتیش بو تو ده خوازم.
 چونکه نیسلام وای فیږکردوین، بویه، تا ده رگای ته ویه و
 گه پانه ووت لی دانه خراوه، په له بکه به ره و باوه شی پر له سوژی
 نیسلام و، ده ست به په یامه که یه وه بگره و خوتی پی به خته وهر
 و سه رفراز بکه. چونکه نیسلام تاکه ویستگه یه بو وه ده ست
 هینانی ژیانیکی پر له ئاسووده یی و ئارامی له م دونیا یه دا و،
 وه ده ست هینانی ره زامه ندی خوی میهره بان له روژی قیامه تدا.

و اخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمین
 و صلی الله علی رسول الله محمد و علی اله و صحبه أجمعین

ئاومرۇك

۵	پېشەكى چاپى يەكەم
۸	((كەي و چۆن پىلانى دامالنى بالاپۆشى لە جىھانى ئىسلامى سەرى ھەلدا؟))
۱۴	((بانگەوازانى سفور لە مىسر))
۲۱	((رۆژنامەگەرى و سفور))
۲۴	((حىكمەتى بالاپۆشى))
۲۴	((ئايەتەكانى بالاپۆشى))
۲۹	خوشكى بەرئىزىم چىن ئەوانەي بالاپۆشت (حىجاب) ت لى قەدەغە دەكەن؟
۲۹	پاساۋ (العذر)ى يەكەم
۳۲	پاساۋى دوۋەم
۳۳	پاساۋى سى يەم
۳۵	پاساۋى چوارەم
۳۶	پاساۋى پىنچەم
۳۸	پاساۋى شەشەم
۳۹	پاساۋى ھەوتەم
۴۰	پاساۋى ھەشتەم
۴۱	پاساۋى تۆيەم
۴۵	پاساۋى دەيەم
۴۹	پاساۋى يازدەھەم
۵۰	پاساۋى دوانزەھەم

۵۲	پاساوی سیانزه هم
۵۴	پاساوی چوارده هم
۵۷	پاساوی پانزده هم
۶۰	پاساوی شانزده هم
۶۱	پاساوی هه فده م
۶۳	پاساوی هه ژده م
۶۷	((ئامۆزگاری له چه ند خاڵێکدا))
۶۹	مه رجه کانی بالاپۆش ((حیجاب))
۷۵	چاپی دووهم: پێشه کی چاپی دووهم
۷۹	ئایا ئافره ت به خته ور ده بیته به خو سفور کردن؟
۸۱	ئایا تو جاری بچووکیت؟ ئایا بالاپۆش پتوهری ره وشته که سینک نه ؟
۸۱	حیکمه تی بالاپۆش
۸۶	((چرپه ی دلسۆزێک به گوێی سفوردا))
۸۸	(ده روزه یه کی کراوه بو چه ند پرسیارێکی راشکاوانه)
۸۹	(زیانه کانی سفوری)
۹۲	پترکراوی چاپی سی یه م ((بالاپۆشی ئافره ت))
۹۲	((بالاپۆشی له فیتره و شه رعدا))
۹۶	(ئارمانجه کانی بالاپۆش)
۱۰۱	دوا و ته

خوشکی به ریز...

دوای نه ووی نه م نامیلکه یه ت
خویند دودو، هه موو نه و پاساو
دروستکرا واته ت به شیکردنه و
به رچاو که ووت، ددبی ئیستا بریارت
چون بیت؟

نایا که یشیتته قه ناعه ت؟
که واته هه ره ئیستا و هه نگای
یه که مت به ردو جیهانی پاکی بنی و
تاجی نووری بخه ره سه
هه ره نه م تاجه نه داروخان و
نه نیوچوون ددپاریزیت، نه گینا
ددهبیت به نمایشگای چاوی که سانی
که ندهن.

